

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 12Csp/27/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617201028
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Šulajová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6617201028.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Renátou Šulajovou v spore žalobcu R. J., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom G. K. XX, štátna občianka SR, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát so sídlom Lučenec, ul. J. Kráľa 5/A proti žalovanému Provident Financial, s.r.o. so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 49, IČO: 35 805 731, zast. advokátska kancelária De minimis, spol. s r. o., so sídlom Bratislava, Lovinského 22, IČO: 36 868 949, v konaní o zaplatenie sumy 462,01 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 462,01 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 462,01 Eur od 31.05.2017 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žaloba v časti zaplatenia 5 % ročného úroku z omeškania zo sumy 462,01 Eur od 26.01.2017 do 30.05.2017 s a z a m i e t a .

Žalobkyni s a p r i z n á v a od žalovaného náhrada trov konania plnom rozsahu, o ktorej výške súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Lučenec súdny poplatok vo výške 27,50 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 462,01 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 26.01.2017 do zaplatenia z titulu bezdôvodného obohatenia. Uviedla, že dňa 11.12.2015 uzatvorila so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., IČO: 35 805 731, so sídlom : Mlynské nivy 49, 821 09 Bratislava 2, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., oddiel: Sro, vložka číslo: 23439/B (ďalej len "žalovaný") Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 613219017 (ďalej len "zmluva o spotrebiteľskom úvere"). Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 640,--Eur (slovom: šesťstoštyridsať). Súčasne uzatvorila žalobkyňa so žalovaným Zmluvu o poskytnutí služby Komfort zo dňa 11.12.2015 (ďalej len "zmluva o doplnkovej službe"), spočívajúcu v preberaní peňažnej hotovosti žalovaného od žalobkyne na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

2. Má za to, že zmluva o doplnkovej službe má k zmluve o spotrebiteľskom úvere akcesorickú povahu aj keď je táto zmluva uzatvorená na osobitnej listine. Žalovanému nič nebránilo v tom, aby dojednanie o spoplatnení hotovostného inkasovania splátok bolo zahrnuté priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa žalobkyne žalovaný práve takýmto spôsobom obchádzal zákon tým, že dojednal osobitnú zmluvu, hoci poplatok za hotovostné inkasovanie splátok nevyberal osobitne, ale zahrnul tento poplatok do splátky úveru. Odmena za doplnkovú službu (hotovostné inkasovanie splátok v domácnosti spotrebiteľa), ktorá bola predmetom zmluvy o doplnkovej službe, bola percentuálne vo

výške 56,34 % z istiny poskytnutého úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere a s ňou súvisiaca zmluva o doplnkovej službe, by sa mali posudzovať ako jeden celok. Akcesorický charakter vyššie uvedených zmlúv možno priamo dôvodiť aj z bodu 1.1 zmluvy o doplnkovej službe, v ktorom sa nachádza odkaz na číslo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa poukázala na to, že zmluva o doplnkovej službe nie je samostatne označená číslom.

3. Poukázala na ustanovenie § 52a Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“): „Ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami“. Žalobkyňa zároveň poukázala aj na skutočnosť, že predmetná zmluva o doplnkovej službe bola nevyhnutnou podmienkou na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je nelogické, aby žalobkyňa z vlastnej vôle pristupovala a požadovala uzatvorenie zmluvy o doplnkovej službe, čím sa poskytnutý úver predraží, nakoľko musí platiť ešte aj odmenu obchodnému zástupcovi za to, že bude vyberať splátky úveru u nej v domácnosti. Táto služba nebola dojednaná individuálne na žiadosť žalobkyne, ale bola daná ako podmienka poskytnutia úveru. Podľa ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z. z.") platného a účinného v čase podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, mala byť odmena za doplnkovú službu zahrnutá do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a teda aj do RPMN. Žalobkyňa poukazuje na skutočnosť, že žalovaný v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádza nesprávny údaj RPMN, keďže skutočná RPMN po započítaní odmena zo zmluvy o doplnkovej službe, je niekoľkonásobne vyššia. V skutočnosti teda spotrebiteľ za úver zaplatí celkom 73,44 % odplatu zo sumy poskytnutého úveru, čo je doslova úžernícke plnenie, ktoré odporuje dobrým mravom. Z toho vyplýva absolútna neplatnosť právneho úkonu ako celku. Ak zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva o spotrebiteľskom úvere v časti odplaty, je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahovať na zmluvu ako celok.

4. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej boli žalobkyni poskytnuté peňažné prostriedky, neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z. z. a súčasne v nej nachádza viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať:

- v súlade s písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru - vyžaduje sa dátumová konkretizácia náležitosti "termín konečnej splatnosti". Uvedená náležitosť v zmluve absentuje. Úmyslom zákonodarcu bolo, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný a uzročený so skutočnosťou, kedy má nastať konečná splatnosť poskytovaného úveru. V prípade, že údaj o konečnej splatnosti v zmluve absentuje, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

- v súlade s písm. l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia - v zmluve požadovaná náležitosť absentuje, čo má taktiež za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. S dôrazom na tzv. legálny výklad (dôvodová správa) daného ustanovenia je potrebné, aby bol spotrebiteľ už pri podpise zmluvy informovaný v akej výške, ako dlho a v akých termínoch je povinný splácať istinu, úroky a iné poplatky. Spotrebiteľ má už pri podpise zmluvy vedieť aká pomerná časť z každej uhradenej splátky bude pripísaná na úhradu istiny, aká časť na úroky a aká časť bude pripísaná na úhradu poplatkov.

V súvislosti s uvedenou argumentáciou poukázala aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline spis. zn. 11Co/127/2015 zo dňa 20.04.2015 z ktorého uvádzame: "Účelom náležitostí ustanovených v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje. Ide o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru. Neprijateľné z hľadiska spotrebiteľskej ochrany je aj neuvedenie výšky poslednej splátky. Takáto situácia

vyvoláva na strane spotrebiteľa neistotu, keď nevie určiť súhrnnú sumu splátok, ktoré má dodávateľovi zaplatiť, čo prehlbuje jeho nerovné postavenie v právnom vzťahu s dodávateľom a môže byť zdrojom svojvôle dodávateľa. Pokiaľ z tohto hľadiska ide o náležitosť predpísanú ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, sa pri uzavretí zmluvy vyčíslujú za predpokladu ich riadneho splácania, keď v čase uzavretia zmluvy nie je možné ani dôvodné zaoberať sa prípadnými sankciami z omeškania. Už len samotné neuvedenie výšky poslednej splátky istiny úrokov a iných poplatkov spôsobuje absenciu náležitostí v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., a teda, že poskytnutý úver je v zmysle ust. § 11 bezúročný a bez poplatkov."

5. V rámci predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (jej lícnej časti) nie je nijakým spôsobom špecifikované, aký predmet plnenia je ponúkaný spotrebiteľovi za platbu tohto poplatku. Z dôvodu neurčitosti a absencie skutočného protiplnenia pre spotrebiteľa je možné opodstatnene považovať poplatok za garantovanú službu za neprijateľnú zmluvnú podmienku, t.j. za neplatný, keďže dojednaním "iluzórneho" poplatku došlo k prehĺbeniu nerovnováhy medzi dodávateľom a spotrebiteľom v predmetnom úverovom vzťahu.

6. Na základe vyššie uvedeného možno konanie žalovaného označiť ako úžernícke konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, a ktoré spôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu ako celku. V danom prípade ide aj o obchádzanie zákona, keďže žalovaný protiplnenie za poskytnutie úveru rozložil na tri sumy, a to na: zdanlivo primeraný úrok, poplatok za garantovanú službu, poplatok za výber splátok úveru. Má za to, že žalovaný postupoval voči žalobkyni bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný spotrebiteľské práva žalobkyne porušil tým, že použil neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky, najmä: obchodný zástupca (mandatár) poskytnutie úveru podmienil uzatvorením zmluvy o doplnkovej službe, v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuviedol skutočnú RPMN. Má za to, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere je nutné považovať za absolútne neplatný právny úkon. Dôsledkom absolútnej neplatnosti zmluvy je, že žalovaný mal nárok iba na vrátenie istiny poskytnutého úveru, t. j. iba na vrátenie takej sumy, aká bola žalobkyni reálne poskytnutá na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súvisiacim dôsledkom je súčasne aj skutočnosť, že všetky peňažné plnenia žalobkyne, prijímané žalovaným nad rámec istiny poskytnutého úveru, je nutné považovať za bezdôvodné obohatenie, nakoľko došlo k získaniu peňažných prostriedkov zo strany žalovaného na úkor žalobkyne bez právneho titulu (špecifikácia bezdôvodného obohatenia je uvedená v bode V. žaloby).

7. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Košice II zo dňa 04. októbra 2013, sp. zn. 36C/69/2011, aj na rozhodnutie Okresného súdu Lučenec zo dňa 14.03.2013, sp. zn.: 12C/63/2013 Okresný súd v Lučenci považoval zmluvy o zabezpečení splátok úveru, ktoré boli uzatvorené v ten istý deň ako zmluvy o spotrebiteľských úveroch medzi účastníkmi konania za doplnkovú službu súvisiacu s úverom, a preto odplata za službu, ktorá bola predmetom zmluvy o zabezpečení splátok úveru - vyberanie splátok úveru vo výške vyššej ako 50 % samotného poskytnutého úveru, mala byť podľa § 2 písm. g) zahrnutá do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a teda aj do RPMN. Súd poukázal na skutočnosť, že v prípade, ak by táto odmena zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru bola zahrnutá do nákladov úveru, a teda aj do RPMN, podstatne by zvýšila hodnotu RPMN uvedenú v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere. Súd uveril tvrdeniam žalobcov, že v prípade poskytnutia druhého a ďalšieho úveru zo strany žalovaného spotrebiteľom, pokiaľ nemajú splatený niektorý z úverov, môžu uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere len s podmienkou uzatvorenia súčasne aj zmluvy o zabezpečení splátok úveru. Pre spotrebiteľa to v konečnom dôsledku znamená, že tento súbežný úver už nemôže splácať v pobočke žalovaného, ani vkladom na jeho účet, ale že splátky bude raz týždenne chodiť osobne v hotovosti do domácnosti vyberať obchodný zástupca žalovaného za odmenu. Súd mal jednoznačne za preukázané, že podmienkou uzatvorenia takýchto spotrebiteľských úverov bola uvedená doplnková služba. Okresný súd usúdil, že je nelogické, aby spotrebiteľ z vlastnej vôle pristupoval a požadoval uzatvorenie zmluvy o zabezpečení splátok úveru, čím sa jeho úver predraží, nakoľko musí platiť ešte aj odmenu obchodnému zástupcovi za to, že bude vyberať splátky úveru v jeho domácnosti a platiť mu za to odmenu. Už aj zo skutočnosti, že ak v tom čase mal spotrebiteľ už jeden úver a ten platí buď na pobočke žalovaného alebo vkladom na účet v banke, kde by mohol pri týchto úhradách zároveň uhrádzať aj iný úver, ktorý ma od žalovaného, je nelogické, aby dobrovoľne platil odmenu na základe zmluvy o zabezpečení splátok úveru obchodnému zástupcovi za odplatu 50 % z úveru a tým ešte aj obmedzoval svoje súkromie pri jeho návštevách v domácnosti. Súd mal za to, že táto služba nebola dojednaná individuálne na žiadosť spotrebiteľa, ale bola daná ako podmienka poskytnutia ďalšieho úveru zo strany žalovaného, resp. jeho obchodného

zástupcu. Podľa názoru súdu chcel žalovaný uzatvorením zmluvy o zabezpečení splátok úveru obísť zákon tým, že odmenu obchodného zástupcu nezahrnul do celkových nákladov súvisiacich so zmluvou o spotrebiteľskom úvere ako doplnkovou službou. Súd mal za to, že vo výške odmeny obchodného zástupcu, ktorá predstavuje 50 % z poskytnutého úveru sa skrývajú aj skryté úroky z úveru. Súd preto zmluvy o zabezpečení splátok úverov, ktoré boli uzavreté súčasne so zmluvami o spotrebiteľských úveroch posúdil za absolútne neplatné v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. A taktiež na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.06.2013, sp. zn.: 41Cob/139/2012: Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý dospel k záveru, že zmluva o úvere je neplatná. Okresný súd mal za to, že dojednanie poplatku v úverovej zmluve, ktorý tvorí podstatnú časť odplaty za poskytnutý úver cca vo výške 5-násobku úrokového výnosu (čo je klasická odplata za poskytnutie finančných prostriedkov) bez bližšieho popisu funkcie a dôvodnosti tohto poplatku je neplatným právnym úkonom z dôvodu rozporu s ust. § 39 OZ. Podľa názoru súdu dojednanie tak vysokého a ničím nekonkretizovaného administratívneho poplatku, kedy je celková ročná odplata za úver vyššia ako cca 70 %, nie je ničím iným ako snahou obísť ustanovenia o tom, že výška úrokov pri úvere nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Podľa názoru súdu pri neplatnosti dojednaní o administratívnom poplatku je s prihliadnutím na ochranu dlžníka ako spotrebiteľa posudzovaný právny úkon neplatný ako celok. Práve výška administratívneho poplatku je pre nebankovú spoločnosť nosnou časťou právneho úkonu zmluvy o úvere z dôvodu, že ide o časť právneho úkonu, zabezpečujúcu nebankovej spoločnosti dosiahnutie rozhodujúcej časti zisku z úverového obchodu, ktorý uzaviera, čo je jeho základným cieľom, pričom miera zisku, plynúca z úrokového výnosu je vo vzťahu k tomuto poplatku zanedbateľná. Krajský súd doplnil odôvodnenie tým, že administratívny poplatok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá odporuje právnym predpisom, je v rozpore dobrými mravmi a preto je neplatná.

8. Plnenie, ktoré spotrebiteľ poskytne žalovanému bez platného právneho titulu, zakladá na strane spotrebiteľa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa § 457 OZ „ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal“. Bezdôvodné obohatenie predstavuje suma uhradená zo strany žalobkyne, ktorá presahuje reálne poskytnuté finančné prostriedky. Na základe predkladanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a "Evidencie platieb", je zrejmé, že: žalobkyni bola poskytnutá celková čiastka úveru 640,--Eur (istina úveru vyplývajúca zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere), žalobkyňa uhradila žalovanému k predmetnej zmluve sumu vo výške 1.102,01 Eur (súčet všetkých súm prislúchajúcich k položke "Čiastka" v Evidencii platieb). Žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie v súvislosti s absolútne neplatnou Zmluvou č. 613219017 vo výške 462,01 Eur (súčet úhrad nad rámec istiny za obdobie od 02.08.2016 do 02.12.2016; zo splátky dňa 02.08.2016 je bezdôvodné obohatenie vo výške 78,35 Eur). O skutočnosti, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne, sa žalobkyňa dozvedela v priebehu mesiaca január 2017, od svojho právneho zástupcu.

9. Na základe predžalobnej výzvy (prostredníctvom e-mailu) zo dňa 20.01.2017, bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžnej sumy do 25.01.2017. Žalobkyňa má za to, že žalovaný sa odo dňa nasledujúceho po tomto dni, teda odo dňa 26.01.2017, dostal do stavu omeškania s úhradou peňažného dlhu voči žalobkyni. Žalobkyňa si preto uplatňuje zákonné úroky z omeškania odo dňa 26.01.2017 do zaplatenia.

10. Na pojednávaní súdu dňa 05.10.2017 zástupca žalobkyni uviedol, že podstatou veci je, že žalovaný v zmluve o spotrebiteľskom úvere klamlivo uviedol údaj o RPMN, nakoľko do RPMN započítal iba náklady v podobe úroku a poplatku za garantovanú službu. V rámci RPMN čo je vlastne hodnota predstavujúca celkové náklady, nezahrnul náklad spojený so splácaním pôžičky v podobe nákladu za službu Komfort. Uviedol, že doplnková služba v podobe služby Komfort bola najmä v prospech žalovanej spoločnosti, nakoľko týmto znižovali riziko nezaplatenia splátky a súčasne dlžník mal toto znižovanie rizika financovať v podobe úhrady odmeny za takúto službu. Pokiaľ bola dojednaná zmluva o poskytovaní služby Komfort, následne došlo k spísaniu a uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o poskytnutí služby Komfort. Tieto dve zmluvy sú vzájomne od seba závislé a je nevyhnutné, aby táto skutočnosť bola premietnutá aj do údajov RPMN. Služba Komfort bola v podstate systematickým postupom zástupcov prezentovaná ako možný spôsob splácania, čo vlastne zabezpečovalo poskytnutie úveru ihneď, či už v hotovosti alebo v režime predplatenia karty. Odhliadnuc od toho, či zmluva o poskytnutí služby Komfort

bola alebo nebola podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere, je potrebné uviesť, že základnou časťou každej zmluvy je splácanie daného úveru, bez ohľadu na to, či to splácanie je uvedené v zmluve alebo je umelo vyčlenené mimo zmluvy. Pokiaľ klient, dlžník platí náklady za splácanie, ktoré je vlastne súčasťou každej úverovej zmluvy, neexistuje žiadny dôvod, prečo by tento náklad nemal byť zahrnutý do celkových nákladov. Čo sa týka výšky RPMN po zahrnutí všetkých troch zložiek odplaty, táto predstavuje približne nejakých 200 %, čo zároveň považuje za úžernícke plnenie. Čo sa týka systematického postupu obchodných zástupcov je zrejmé, že boli finančne motivovaní, a v tomto smere poukázal aj na ďalšie konania, ktoré sú vedené na tunajšom súde, v ktorých niekoľko desiatok klientov v spoločnosti Provident, de facto totožne opísali spôsob práce obchodných zástupcov. Taktiež obchodní zástupcovia potvrdili skutočnosť, že podmienkou poskytnutia úverov v hotovosti alebo na predplatenú kartu, bolo aj uzatvorenie doplnkovej služby. V tomto smere poukázal hlavne na závery stanoviska Európskej komisie, ktoré veľmi prehľadne a priamo riešia otázku obdobného typu produktu spoločnosti Provident. Na pojednávaní súdu dňa 15.02.2018 zástupca žalobkyne poukázal na skutočnosť, že nielen obchodná zástupkyňa v predmetnom konaní, ale aj iní obchodní zástupcovia uvádzajú, že pri zvolení doplnkovej služby Komfort klienti mali peniaze ihneď, pričom nič také zo zmluvy žalovaného nevyplýva. Jedná sa o zvolenú prax obchodných zástupcov žalovaného, ktorú posúvali klientom, aby vytvorili ilúziu, že si údajne dobrovoľne vybrali službu Komfort. V samotnej zmluve je uvedené, že pri režime predplatená platobná karta ako aj pri režime na účet zákazníka peniaze dostane klient najneskôr do 13.kalendárneho dňa. To, že môžu získať peniaze aj ihneď, bola nepísaná nejaká nekalá prax obchodných zástupcov.

11. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalovaný sa bezdôvodne neobohatil. Žalobný návrh na plnenie uvedený v žalobe je neprípustný aj z toho dôvodu, že v ňom absentuje vyjadrenie synalagmatickej reštitúcie.

12. Medzi stranami došlo aj k uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 613219017 zo dňa 11. decembra 2015 (ďalej len "Zmluva o úvere"), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni spotrebiteľský úver v sume 640,-Eur a žalobkyni po poskytnutí spotrebiteľského úveru vznikol záväzok zaplatiť žalovanému celkovú čiastku (pri predpoklade riadneho a včasného splatenia dlhu) v sume 749,42 Eur. Žalovaný trvá na pravdivosti údajov uvedených v texte zmluvy o úvere. Až po uzavretí zmluvy o úvere (teda nie súčasne so zmluvou o úvere ako tvrdí žalobkyňa) strany spolu na základe žiadosti žalobkyne (teda dobrovoľne a nie ako tvrdí žalobkyňa, že vraj ako podmienka spotrebiteľského úveru) uzavreli Zmluvu o poskytnutí služby komfort zo dňa 11. decembra 2015 (ďalej len "Zmluva o doplnkovej službe"). Na základe zmluvy o doplnkovej službe sa žalovaný zaviazal poskytovať žalobkyni nadštandardnú doplnkovú službu a žalobkyňa sa zaviazala žalovanému za túto službu zaplatiť celkovú odmenu v sume 360,58 Eur. Žalovaný trvá na pravdivosti údajov uvedených v texte zmluvy o doplnkovej službe. Žalovaný sa bezdôvodne neobohatil, pretože každé plnenie, ktoré kedy prijal od žalobkyne, bolo vždy prijaté na základe konkrétneho právneho dôvodu - písomnej zmluvy platne uzavretej, ktorá vždy bola v súlade s právnymi predpismi. Zmluva o úvere a zmluva o doplnkovej službe sú platné a bezvadné právne úkony, ktoré strany uzavreli so skutočnou, slobodnou a vážnou vôľou, nie v tiesni. Zmluva o úvere a zmluva o doplnkovej službe neodporujú dobrým mravom. Žalovaný postupoval pri ich uzavieraní a realizácii s odbornou starostlivosťou a nepoužil nekalé obchodné praktiky. Žiadna zmluva uzavretá žalovaným neobsahuje neprijateľné podmienky. Žalovanému doposiaľ nikdy nebola právoplatne určená zmluvná podmienka v ním uzatváraných spotrebiteľských zmluvách za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti, ani mu doposiaľ nebolo právoplatne nepriznané plnenie z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky v ním uzatváraných spotrebiteľských zmluvách. Zmluva o úvere obsahuje aj všetky na ňu sa vzťahujúce náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z. z.") riadne, správne, jednoducho, určito a zrozumiteľne na jej jednom liste zloženom do štyroch strán tak, aby tieto boli ľahko prístupné a pochopiteľné priemernému spotrebiteľovi. Poplatok za garantovanú službu je prijateľný a platný, je pritom len špecifikáciou cenového dojednaní. Protiplnenie za poplatok za garantovanú službu je špecifikované v bode 4 zmluvy o úvere a je v prospech žalobkyne. Zo sumy poskytnutého úveru 73,44 % žalovaný nevie, ako žalobkyňa dospela k danej sume odplaty, ani čo vlastne žalobkyňa použila na jej výpočet, pretože žalobkyňa si v celom texte žaloby zamieňa úroky, úrokovú sadzbu, ročnú percentuálnu mieru nákladov, celkové náklady a podobne. Špeciálnou definíciou odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru sú celkové náklady spotrebiteľa podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré pozostávajú iba z úroku vyjadreného fixnou úrokovou sadzbou 11,45 % ročne zo sumy úveru a poplatku za garantovanú službu vo výške 64,32 Eur. Zmluvu o doplnkovej službe žalobkyňa

uzavrela dobrovoľne na vlastnú žiadosť až potom, ako už bola medzi stranami uzatvorená zmluva o úvere (hoci ten istý deň). Zmluvu o doplnkovej službe žalobkyňa uzatvoríť nemusela, aby na základe zmluvy o úvere získala spotrebiteľský úver a aby ho získala za ponúkaných podmienok. Žalovaný môže uzatvárať nadštandardné doplnkové služby v osobitných zmluvách. Zmluva o doplnkovej službe má samostatné hlavné zmluvné dojednania, pričom jej ne/existencia nemá žiaden vplyv na zmluvu o úvere. Celková odmena nie je v zmluve o doplnkovej službe vyjadrená percentuálne z istiny poskytnutého úveru, ale je dojednaná ako hlavné cenové dojednanie zmluvy o doplnkovej službe v celkovej sume vyjadrenej v eurách. Žalovanému nebola doručená "predžalobná výzva" ktorú uvádza žalobkyňa v podanej žalobe. Napokon táto nebola žalovanému doručená ani spolu so žalobou. Ak žalobkyňa naozaj odosiela spomínaný email, je možné, že má nesprávne nastavený server odosielajúcej pošty, resp. posielala nezabezpečený email, alebo niektorý zo serverov údajný email odfiltroval ako spam ešte pred jeho doručením do schránky žalovaného.

13. Žalobkyňa uzavrela zmluvu o doplnkovej službe dobrovoľne (so skutočnou, slobodnou a vážnou vôľou, nie v tiesni), čo preukazuje aj to, že:

- nie každý spotrebiteľ zmluvu o doplnkovej službe so žalovaným uzavrie;
- zmluva o úvere je úplne nezávislá od skutočnosti, či dôjde alebo nedôjde k uzavretiu zmluvy o doplnkovej službe so spotrebiteľom;
- zmluva o doplnkovej službe bola so žalobkyňou osobitne uzavretá až po uzavretí zmluvy o úvere. Nemohla teda podmieňovať uzavretie zmluvy o úvere, keďže táto bola v čase podpisu zmluvy o doplnkovej službe už uzavretá;
- žalovaný svojich obchodných zástupcov školí o dobrovoľnej povahe zmluvy o doplnkovej službe, ktorí spotrebiteľov na túto skutočnosť upozorňujú. V prípade, ak by obchodný zástupca túto svoju povinnosť porušil (k čomu nedošlo) bolo by to porušením jeho zmluvných povinností k žalovanému, čoho dôsledkom by došlo k ukončeniu spolupráce s daným obchodným zástupcom;
- v bode 1.3 zmluvy o doplnkovej službe sa uvádza, že "Zákazník svojim podpisom potvrdzuje, že je mu zrejme a bol vopred oboznámený s tým, že objednanie si služby je dobrovoľné, nie je podmienkou získania úveru podľa zmluvy o úvere a ani získania úveru za ponúkaných podmienok a tiež, že ak si službu neobjedná, nezmení to podmienky poskytnutia úveru podľa zmluvy o úvere.", pričom v bode 1.9 zmluvy o doplnkovej službe je uvedená adresa na podávanie sťažností. Ak by teda aj obchodný zástupca porušil svoju povinnosť upozorniť spotrebiteľa na dobrovoľnú povahu zmluvy o doplnkovej službe (čo nie je prípad tohto súdneho sporu), môže spotrebiteľ vždy podať sťažnosť na dotknutého obchodného zástupcu. Spotrebiteľ pritom môže vždy podľa bodu 2.2 zmluvy o doplnkovej službe od tejto zmluvy odstúpiť, bez toho aby to akokoľvek ovplyvnilo ďalšie trvanie a podmienky uzavretej zmluvy o úvere (žalobkyňa bola poučená a aj tak sa nesťažovala a od zmluvy neodstúpila); a
- zmluva o doplnkovej službe je veľmi stručná zmluva s textom iba na jednom liste, pričom bola osobitne uzavretá a podpísaná stranami.

14. Každá zmluva o doplnkovej službe je samostatne uzavretou inominátnou spotrebiteľskou zmluvou obsahujúcou ustanovenia o predmete plnenia (bod 1.1) a jeho cene (bod 1.2), pričom obe sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Je z nich totiž zrejme, aká je odmena za nadštandardnú doplnkovú službu, ako aj to, za čo sa táto odmena platí, t. z. v čom spočíva podstata služby. Zmluvu o doplnkovej službe strany osobitne podpísali. Zmluva o doplnkovej službe je akcesorickej povahy k príslušnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, no nie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, ani nie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok, čo potvrdzuje aj fakt, že niektorí zákazníci žalovaného sa rozhodli pre doplnkovú službu a niektorí nie.

15. Ako protiplnenie za nadštandardnú doplnkovú službu sa žalobkyňa v zmluve o doplnkovej službe zaviazala zaplatiť žalovanému celkovú odmenu. Celková odmena za doplnkovú službu podľa zmluvy o doplnkovej službe bola pritom určená dohodou strán, je primeraná a v súlade s dobrými mravmi. V plnej miere zodpovedá náročnosti toho, že okrem iného obchodný zástupca sa spravidla 60-krát musí dostať do miesta určeného žalobkyňou za účelom plnenia zmluvy o doplnkovej službe, z čoho prirodzene vznikajú žalovanému aj značné náklady spočívajúce predovšetkým v cestovných nákladoch a amortizácií (pri niektorých zákazníkoch išlo o cestu tam a späť presahujúcu aj 30 km), rovnako tak aj náklady súvisiace so stratou času a zabezpečením úhrad osobám, ktoré tieto činnosti v mene žalovaného vykonávajú, ako aj náklady za hotovostné vklady. Žalovaný tak žalobkyňu poskytoval na základe zmluvy o doplnkovej službe reálne a ekonomicky náročné protiplnenie, ktoré ale žalovaný dokázal racionalizovať na pre spotrebiteľov primeranú výšku. Vyššie identifikované hlavné

zmluvné podmienky, teda doplnková služba ako hlavný predmet plnenia a celková odmena ako cenové dojednanie sú pritom explicitne vylúčené zo súdneho prieskumu ich prijateľnosti podľa § 53 ods. 1 OZ. Právo EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa totiž vychádza z predpokladu, že priemerný spotrebiteľ si vie ustrážiť hlavné zmluvné podmienky konkrétnej zmluvy predovšetkým tým, či zmluvu uzavrie alebo nie, aj z toho dôvodu sú preto hlavné zmluvné podmienky vo všeobecnosti vylúčené zo súdneho prieskumu skúmania ich prijateľnosti.

16. Žalobkyňa sa na viacerých miestach žaloby snaží tendenčne spájať celkovú odmenu podľa zmluvy o doplnkovej službe s odplatou podľa zmluvy o úvere (t. z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom), aby potom jej prepočtami docielila prekvapivú výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) a odplaty podľa zmluvy o úvere, ktorú potom sama dokonca považuje za úžernícku. Žalovaný takého žalobkyne tvrdenia v celom rozsahu popiera pre ich nepravdivosť, pričom trvá na tom, že žalobkyňou uvedená výška RPMN a odplaty je nesprávna, pričom správne sú údaje uvedené v zmluve o úvere. Z legálnej definície celkových nákladov vyplýva, že zákon č. 129/2010 Z. z. rozlišuje medzi doplnkovými službami súvisiacimi so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktoré spotrebiteľ musí navyše uzavrieť, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok a medzi tými, pri ktorých spotrebiteľ nemusí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver a aby ho získal za ponúkaných podmienok (t. z. negácia). Žalobkyňa nemusela uzavrieť zmluvu o doplnkovej službe, aby na základe zmluvy o úvere získala spotrebiteľský úver a aby ho získala za ponúkaných podmienok, teda celková odmena podľa zmluvy o doplnkovej službe sa nezahŕňa do:

- určenia najvyššej prípustnej odplaty podľa § 53 ods. 6 OZ; odplata aj celková odmena sú tak súlade s právnymi predpismi a dobrými mravmi;
- celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom v zmysle § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.; údaje v zmluve o úvere o celkových nákladoch žalobkyne sú tak správne;
- celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť; údaje v zmluve o úvere o celkovej čiastke, ktorú musí žalobkyňa zaplatiť, sú tak správne;
- výpočtu RPMN; údaje v zmluve o úvere o výške RPMN sú tak správne.

17. Ustanovenie § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. používa pre oblasť spotrebiteľských úverov terminus technicus pre označenie odplaty - ceny, ktorým je spojenie "celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom". V danom prípade ide o špeciálnu právnu úpravu definujúcu odplatu/cenu za spotrebiteľský úver. Inak povedané, odplatou za spotrebiteľský úver sú úroky a poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť (s výnimkou nepovinných doplnkových služieb). Medzi týmito zložkami odplaty za úver nerobí zákon č. 129/2010 Z. z. žiaden rozdiel. V konkrétnom prípade to znamená, že celkové náklady žalobkyne zo zmluvy o úvere tvorili len úrok a poplatok za garantovanú službu. Cenové dojednania, ktorými sú v zmluve o úvere úrok a poplatok za garantovanú službu preto podľa § 53 ods. 1 OZ nepodliehajú samostatnému súdному prieskumu ich prijateľnosti, ale spoločne ako odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov podliehajú súdnému prieskumu z pohľadu, či táto "celková" odplata nepresahuje najvyššiu prípustnú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať podľa § 53 ods. 6 OZ v spojení s § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v okamihu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len "nariadenie č. 87/1995 Z. z."). Podľa § 1 ods. 4. nariadenia č. 87/1995 Z. z.: "Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, 2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy." Osobitným predpisom v zmysle citovaného § 1 ods. 4 nariadenia č. 87/1995 Z. z. je § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 2 vyhlášky Ministerstva financií SR č. 289/2010 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery v znení neskorších predpisov. Uvedeným postupom stanovilo Ministerstvo financií SR najvyššiu prípustnú odplatu pre zmluvu o úvere vo výške 26,72 % (tabuľka "Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2015" zverejnená 30.10.2015, obdobným úverom je typ "ostatné spotrebiteľské úvery" nad 1 rok do 5 rokov vrátane); odplata vypočítaná podľa Zmluvy o úvere podľa § 1 nariadenia č. 87/1995 Z. z. (odplata sa vyjadruje v % prepočítava sa na rok v zmysle § 1 ods. 2 nariadenia č. 87/1995 Z. z.) pritom predstavuje 14,86 %. Najvyššia prípustná odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov podľa § 53 ods. 6 OZ tak v zmluve o úvere prekročená nebola, teda odplata a

všetky jej zložky vrátane úroku a poplatku za garantovanú službu sú v súlade s právnymi predpismi, a tak nevyhnutne aj v súlade s dobrými mravmi.

18. Poplatok za garantovanú službu je len špecifikáciou cenového dojednania zmluvy o úvere, ktorou sa poskytuje finančná služba - úver, a jeho súdny prieskum je tak v súlade s § 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 6 OZ prípustný iba podľa § 53 ods. 6 OZ spolu s úrokom, teda pri posudzovaní celkovej odplaty za príslušný úver. Poplatok za garantovanú službu je v zmluve o úvere vyjadrený jasne, zrozumiteľne a určito, pričom bol v čase uzatvorenia zmluvy o úvere prípustným a zákonom dovoleným poplatkom, pretože ho predpokladal aj § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj čl. 3 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v platnom znení (ďalej len "Smernica 2008/48"). Súdny dvor EÚ k uvedenému ustanoveniu judikoval, že "táto smernica neobsahuje hmotnoprávne pravidlá týkajúce sa typov poplatkov, ktoré môže veriteľ vyberať" (rozsudok z 12. júla 2012, vec C-602/10, SC Volksbank România SA, bod 65). Je teda zrejmé, že ani samotná Smernica 2008/48 nestanovuje žiadne obmedzenia čo sa týka druhov, rozsahu alebo kvality poplatkov, ktoré môže veriteľ vyberať v rámci poskytovania spotrebiteľských úverov.

19. Dohodnutý úrok je v zmluve o úvere uvedený jasne, zrozumiteľne a určito, a to fixnou úrokovou sadzbou vo výške 11,45 % ročne zo sumy úveru. Dohodnutý úrok je porovnateľný s úrokmi, ktoré v rozhodnom čase poskytovali iné nebankové subjekty za daný druh spotrebiteľského úveru, resp. dokonca nižší ako priemer v danom segmente trhu. Žalovaný zdôrazňuje, že nekompenzuje nízky úrok vysokými poplatkami, ako je to bežnou praxou v bankovom sektore a navyše, žalovaný pri poskytovaní spotrebiteľského úveru podstupuje podstatne vyššie riziko ako banka poskytujúca spotrebiteľský úver. Banka má zväčša splatenie úveru zabezpečené aspoň pohľadávkami z účtu zákazníka, vedeného v danej banke, čo žalovaný nemá.

20. Žalovaný uviedol v zmluve o úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) v správnej výške. Pokiaľ ide o žalobkyne nepravdivé tvrdenia tomuto odporujúce, tieto sú založené na nesprávnom výpočte RPMN zo strany žalobkyne, ktorá do výpočtu RPMN zahŕňa aj celkovú odmenu podľa následne uzatvorenej zmluvy o doplnkovej službe.

21. Žalovaný trval na tom, že v zmluve o úvere je prítomná aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z.: "dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.". Táto náležitosť je v zmluve o úvere uvedená na jej prvej strane nasledovne: "Úver sa za podmienok podľa tejto zmluvy poskytuje na dobu 60 týždňov. Termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia Zmluvy." Jazykový výklad danej náležitosti je v súlade s výkladom, ktorý poskytol Súdny dvor EÚ rozsudkom Súdneho dvora EÚ, vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti T. J., C-42/15 (ďalej len "Rozsudok HCS").

22. Žalovaný trval na tom, že v zmluve o úvere je prítomná aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z.: "výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia". Táto náležitosť je v zmluve o úvere uvedená na jej prvej strane, kde je definovaný: počet splátok, výška každej splátky, splatnosť každej splátky. Je tiež potrebné zohľadniť, že úroky, ani istina nemali žiaden osobitný dátum splatnosti, ktorý by vyžadoval, aby bolo potrebné popri splatnosti jednotlivých splátok definovať samostatne splatnosť jednotlivých zložiek celkových nákladov žalobcu spojených s poskytnutým úverom.

23. Žalovaný, hoci popiera všetky tvrdenia žalobkyne o neplatnosti oboch spomínaných zmlúv, zdôraznil, že v prípade aplikovateľnosti § 457 OZ, zákonodarca normuje osobitnú reštitučnú právnu povinnosť vo vzťahu k subjektom neplatnej alebo zrušenej zmluvy. Podľa § 457 OZ: "Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.". Z uvedeného vyplýva, že sa v prípade aplikácie § 457 OZ v plnej miere aplikuje synalagma podľa § 560 OZ. In concreto uvedené znamená, že domáhať sa splnenia takéhoto záväzku voči svojej osobe môže len ten, kto sám svoj záväzok splnil skôr ako protistrana, prípadne preukáže, že je pripravený ho splniť oproti plneniu protistrany (M., M., K., A., J., J., V., M., P., M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 - 880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, 1580s., s. 1607). Pokiaľ by teda súd považoval uvedené zmluvy resp. niektorú z nich za neplatnú/ú (hoci tieto zmluvy sú platné) musel by vo svojom výroku vyjadriť vzájomný synalagmatický

vzťah, teda vzájomnú podmienenosť každého plnenia, ktoré je jedna strana povinná vrátiť druhej strane. Vrátenie plnenia doplnkovej služby by nebolo možné, a preto by sa aplikoval § 458 ods. 1 druhej vety OZ, a žalovanému by sa musela poskytnúť zo strany žalobkyne peňažná náhrada za plnenie doplnkovej služby poskytnutú žalobkyni (52 návštev obchodného zástupcu u žalobkyne za účelom plnenia povinností žalovaného zo zmluvy o doplnkovej službe). Nakoľko žalobkyňa takúto podmienenosť plnenia v žalobnom návrhu na plnenie nevyjadřila, vzhľadom na kontradiktórnosť sporového konania, je už len táto skutočnosť dôvodom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu (t. z. pre rozpor žalobného návrhu s § 457 OZ).

24. Žalobkyňa k odporu žalovaného uviedla, že podstata argumentácie a tvrdení žalobkyne stojí a odvíja sa od jednej základnej skutočnosti, a sice, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere postupoval v rozpore s platným právom (úžerná odplata, nerešpektovanie výpočtu RPMN podľa zák. č. 129/2010 Z. z., nekalé obchodné praktiky), čo má za následok, že na strane žalovaného neexistuje platný právny titul na prijatie akejkoľvek odplaty za poskytnutie úveru. Zotrváva na tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom tohto sporu, je v rozpore so zákonom. Poukazuje najmä na rozpor s § 3 ods. 1, § 39 a § 39a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "Občiansky zákonník"), § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 9 ods. 2 a § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj len "zákon o spotrebiteľských úveroch" alebo "zákon č. 129/2010 Z. z."). Absolútnu neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere odvodzuje s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka (rozpor s dobrými mravmi). Súčasne poukázala aj na rozpor s § 39a Občianskeho zákonníka z dôvodu, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobkyni na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsobuje civilnoprávnu úžeru. V dôsledku neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere je logicky neplatnou aj zmluva o poskytnutí služby komfort (ďalej len "zmluva o doplnkovej službe"), ktorá sa svojim trvaním viaže na hlavný záväzkový vzťah.

25. Má za to, že odmenu za výber splátok v hotovosti, ktoré mala žalobkyňa platiť na základe zmluvy o doplnkovej službe, bolo nutné zahrnúť do ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len "RPMN"), pričom je potrebné vychádzať zo znenia § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dikcia § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je nasledovná: "na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa...", pričom v súvislosti s pojmom "celkové náklady spotrebiteľa" odkazuje na § 2 písm. g) toho istého zákona: "...do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok." Odmena za výber splátok v hotovosti mala byť jednoznačne súčasťou RPMN, keďže ide o doplnkovú službu a uzavretie zmluvy o doplnkovej službe bolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na vyššie prezentované argumenty ako aj obchodnú prax žalovaného v súvislosti s uzatváraním zmlúv o spotrebiteľských úveroch (ktorá je určite známa aj súdu z jeho činnosti) má za to, že odmena zo zmluvy o doplnkovej službe mala byť zahrnutá do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a teda mala vstúpiť aj do vzorca na výpočet RPMN. Súdny dvor EÚ vyslovil názor, že zavádzanie v otázke RPMN má vplyv na zrozumiteľnosť ceny spotrebiteľského úveru (uznesenie C-76/10 POHOTOVOSTĚ/ T.). Nesprávna RPMN je zavádzaním v podstatnej informácii pre spotrebiteľa a takúto prax označil Súdny dvor EÚ za klamlivú obchodnú praktiku (nekalú). Konštatoval to v rozsudku C-453/10 G./S.O.S. Financ.

26. Pokiaľ by si žalobkyňa skutočne mohla dobrovoľne vybrať medzi úhradami splátok "svojpomocne" - lacnejší variant a prostredníctvom obchodného zástupcu - drahší variant, je zrejmé, že by sa pre uvedenú službu s obchodným zástupcom nerozhodla a tak si ušetrila náklady umelo predražujúce úver. Je úplne nelogické ba až absurdné, aby žalobkyňa sama požadovala uzatvorenie zmluvy o doplnkovej službe resp. si túto službu sama slobodne a vážne zvolila, nakoľko "odmena" za hotovostný výber splátok obchodným zástupcom žalovaného podstatne zvyšuje celkovú odplatu za úver. Pravidelné návštevy obchodných zástupcov žalovaného v domácnostiach klientov vrátane žalobkyne, za ktoré si klienti ešte aj platili (hoci žalovaný zámerne nezahrnul odmenu za výber do RPMN), slúžili výlučne záujmom žalovaného. Pravidelný osobný výber splátok je pre žalovaného výlučne nástrojom na zlepšenie platobnej disciplíny jeho klientov dlžníkov ale nijako neslúži záujmom samotných klientov. Žalobkyňa nebola reálne oboznámená s dobrovoľným charakterom zmluvy o doplnkovej službe a zmluvu o doplnkovej službe podpísala iba z dôvodu, že jej bola predložená ako povinná súčasťou zmluvnej dokumentácie, bez ktorej podpisu by úver nedostala. Žalobkyňa musela teda automaticky, bez možnosti

voľby, podpísať aj zmluvu o doplnkovej službe, iná možnosť nebola a odmena za túto službu sa mala preto jednoznačne premietnuť do RPMN. Z uvedeného plynie, že uzatvorenie zmluvy o doplnkovej službe bolo nesporne nevyhnutnou podmienkou získania spotrebiteľského úveru.

27. Na základe podrobnej znalosti praxe a osobných informácií od cca 100 bývalých klientov žalovaného z okresov Lučenec a Rimavská Sobota zastáva jednoznačne názor, že obchodní zástupcovia žalovaného systematicky ponúkali klientom osobný výber splátok ako jedinú možnosť úhrady úveru. Postup obchodných zástupcov žalovaného, opierajúc sa o jej známe vyjadrenia jeho klientov, hodnotí ako hrubé zneužitie dôvery na úkor klientov žalovaného. O spomenutej praxi žalovaného pri uzatváraní zmlúv svedčia čestné prehlásenia klientov žalovaného, ktoré predložila do súdneho spisu. Všetky predložené čestné prehlásenia zachytávajú podstatu priebehu pravidelne sa opakujúceho skutkového deja pri poskytovaní úverov zo strany žalovaného. Tvrdenia žalovaného ohľadom jeho videnia charakteru zmluvy o doplnkovej službe, teda že táto zmluva je dobrovoľná a nepodmieňovala získanie úveru spotrebiteľom, je v kritickom obsahovom rozpore s tým, čo vyplýva z obsahu čestných prehlásení a z obsahu predložených zápisníc. Tvrdenia a argumentácia žalovaného v tomto smere je orientovaná len všeobecne, paušálne ale nezodpovedá skutočnej realite diania vecí.

28. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu zo dňa 29.06.2017 uviedol, že je výhradne na zákazníkovi (v danom prípade žalobcovi), aký spôsob pre splnenie svojho dlhu (či akejkolvek inej povinnosti) využije. Žalobca v tejto súvislosti postavil svoju argumentáciu tento krát na položení si rečnickej otázky ("Otázkou však je, či by si žalobca zvolil práve tento spôsob splácania"), na ktorú následne poskytuje vlastné voľné úvahy o tom, ako by sa veci mali diať, pričom ústredným argumentom žalobcu je to, že to čo je drahšie je nelogické, a teda neplatné. Odhliadnuc od toho, že uvedené nemá s logikou žiaden súvis, žalovaný by si dovoľil uviesť, že voľba akéhokoľvek odplatného variantu nespôsobuje neplatnosť", preto celá takáto argumentácia žalobcu je nesprávna a neopodstatnená.

29. Každý zákazník žalovaného je riadne oboznámený so zmluvami žalovaného a kvôli vyššej právnej istote a nespochybniteľnosti žalovaný vždy uzatvára so svojimi zákazníkmi len písomné zmluvy, v ktorých si zákazník môže všetko jasne, prehľadne a zrozumiteľne, okrem už raz vypočutého, aj duplicitne sám riadne prečítať. Žalovaný si preto za tohto stavu už nedokáže predstaviť ako viac, či lepšie, by mal svojich zákazníkov poučovať.

30. Mimoriadne "zvláštne" pôsobia Čestné vyhlásenia, ktoré žalobca spomína vo svojej replike a z ktorých vyvodzuje závery, ktoré z týchto vyhlásení vôbec nevyplývajú. Konkrétne žalobca z nich vyvodzuje dve skutkové tvrdenia a to, že zákazníci žalovaného, ak chceli dostať spotrebiteľský úver "museli bez možnosti voľby podpísať všetky im predložené listiny" a "splátky úveru museli uhrádzať v hotovosti. "Ako k takýmto záverom mohol žalobca prísť nie je jasné, keďže v predmetných vyhláseniach sa uvádza niečo iné a to, že "k tomu, aby som úver dostal musel som podpísať viacero papierov" a "obchodný zástupca mi nič nehovoril o tom, že by bola aj iná možnosť ako čerpať daný spotrebiteľský úver ani mi neponúkal inú lacnejšiu možnosť čerpania." Z uvedeného je zrejmé, že žalobca si sám skutkovo dotvára faktický stav a úplne opomína fakt, že pred zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa vždy musí najprv vyplniť a podpísať zákaznícka karta na získanie osobných údajov a o verenie bonity potenciálneho zákazníka (v danom prípade žalobcu) a predzmluvný formulár. Okrem toho si žalovaný dovoľuje odkázať na znenie § 1 ods. 2 druhá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého je absolútne zrejmé, že finančné prostriedky pri spotrebiteľských úveroch nie je možné čerpať hotovostne, čo žalovaný riadne dodržal a súčasne, čo je tiež úplne zrejmé a to, že za čerpanie finančných prostriedkov zo spotrebiteľského úveru žalobca nič neplatil, čiže žiadna lacnejšia a ani iná forma čerpania u žalobcu neexistuje. Vzhľadom na úplnú totožnosť týchto vyhlásení je zrejmé, že sa nejedná o žiadny individuálny prejav podpísanej osoby, ale len o doplnenie formuláru pripraveného treťou osobou.

31. Žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu na pojednávaní súdu dňa 05.10.2017 uviedol, že odmieta, že by bolo v zmysle právnej úpravy nevyhnutné, aby náklad na danú doplnkovú službu bol započítaný do RPMN. Vychádza zo znenia § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z., z ktorého vyplýva, že tento náklad by sa započítaval, len keby bolo nevyhnutné uzatvoriť doplnkovú zmluvu. Má za to, ako to aj vyplýva z výpovede svedkyne X.že žalobkyňa takúto povinnosť nemala, dokonca sama svedkyňa jej ponúkala možnosť nevyužiť túto službu, ale so svojich osobných dôvodov sa žalobkyňa ju rozhodla využiť. Žalovaný nijakým spôsobom nenútil svojich zákazníkov, aby uhradili svoje úvery

nejakým konkrétnym spôsobom. To znamená, či sa rozhodli platiť tieto úvery v banke, na pošte, alebo prostredníctvom nejakej inej služby, alebo sa rozhodli využiť doplnkovú službu žalovaného, v tomto im žalovaný nijako nebránil. Azda žalobkyňa nechce tvrdiť, že náklady na pošte by sa mali započítať do RPMN. Poukázal na to, že od 23.12.2015 sa takéto služby už započítavajú do RPMN, ale v rozhodnom čase to tak nebolo. Daná služba bola v záujme žalobkyne, teda odmieta žalovaný, že by bola v záujme jeho, resp. išlo o vyvážené záujmy. Žalovanému v súvislosti s touto službou vznikajú určité náklady, tieto sú kompenzované odmenou, ktorá je dohodnutá v zmluve o doplnkovej službe. Táto odmena nie je neprimeraná s ohľadom na to, že v takzvaných kamenných pobočkách bánk sa poplatky za zaplatenie hotovostného vkladu pohybujú na úrovni 3,--Eur a ide o situáciu, kedy musí zákazník prísť do tej banky. Keď sa zohľadní takáto suma, amortizácia, strata času a náklady na prepravu obchodného zástupcu, tak tieto náklady, ktoré žalovaný požaduje v súvislosti s doplnkovou službou, t. j. 6,--Eur za jeden výber sa javia ako primerané. Skutočnosti, ktoré namieta žalobkyňa nespôsobujú neplatnosť niektorej časti predmetných zmlúv alebo celých týchto zmlúv. Žalovaný správne do RPMN zahrnul iba úrok a poplatok za garantovanú službu, ktorá je vymedzená v bode 4 zmluvy. Je pravda, že takto boli podmienky naformulované, a práve preto, že garantovaná služba je súčasťou úverovej zmluvy je aj súčasťou celkových nákladov a spolu s úrokom predstavuje RPMN 31,91 %. Žalovaný teda v súlade s právnou úpravou správne do tohto výpočtu nezahrnul náklady na službu Komfort. K listinným dôkazom, ktoré im boli doručené zo strany súdu pred pojednávaním uviedol: žalobkyňa poukazuje na písomné pripomienky Európskej komisie vo veci C-372/14. Ide o vyjadrenie účastníka konania v prejudiciálnom konaní, nejde teda o žiadne záväzné stanovisko komisie, ako orgánu aplikácie práva. Tieto pripomienky vypracovali traja pracovníci komisie, ktorí sú uvedení v záhlaví. Za podstatné považuje, čo však žalobkyňa opomína, že toto konanie sa týkalo ako je uvedené na prvej strane, výkladu Smernice č. 87/102/EHS, čo znamená predošlej smernice, nie smernice, ktorá bola transformovaná do zákona č. 129/2010. Totiž v tomto spore sa prejednávala ešte zmluva podľa starého zákona, tak isto pripomienky komisie sú v danej veci nepoužiteľné, a to aj z dôvodu, že predošlá smernica obsahovala inú koncepciu doplnkových služieb, ako obsahuje Smernica 2008/48, teda tá, ktorá bola transformovaná do zákona č. 129/2010 Z. z. Inými slovami tieto pripomienky sa danej veci netýkajú a sú nepoužiteľné. Konanie 372/14 bolo vymazané z registra Súdneho dvora, pretože Krajský súd v Prešove svoj návrh stiahol. V súvislosti s Manuálom obchodných zástupcov poukázal na to, že sa v ňom jasne uvádza, že zákazníci môžu čerpať úvery bezhotovostne ale môžu čerpať úvery aj formou predplatenj karty, resp. v minulosti hotovostne, pričom sú tam jasne uvedené dve varianty, s využitím doplnkovej služby a bez jej využitia.

32. Súd vykonal dokazovanie písomným výsluchom žalobkyne, svedka X. C., prečítaním Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Zmluvy o poskytnutí služby Komfort, evidencie platieb, vyjadrenia žalovaného (č. l. 384 spisu), predžalobnej výzvy, čestných prehlásení klientov žalovaného, zápisníc z pojednávaní vo veci 21Csp/196/2016, 13Csp/58/2017, 13Csp/121/2016, 13Csp/18/2017, 13Csp/96/2016, 13Csp/30/2017, 13Csp/117/2016, Manuálu pre obchodných zástupcov, Stanoviska Európskej komisie vo veci C 372/14 a zistil nasledovný skutkový stav:

33. Žalobkyňa ako dlžník uzatvorila so žalovaným ako veriteľom dňa 11.12.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bol spotrebiteľský úver vo výške 640,--Eur. Celkové náklady žalobcu ako zákazníka podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 sú tvorené súčtom úroku 11,45 % ročne a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou zo sumy úveru, t. j. vo výške 45,10 Eur a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 64,32 Eur. RPMN bola vo výške 34,91 %, odplata 109,42 Eur, celková čiastka, ktorú je zákazník povinný zaplatiť Providentu je 749,42 Eur, priemerná hodnota RPMN 29,89 %. Žalobca ako zákazník mal splatiť Providentu dlžnú sumu v 60.-tich týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú je 12,50 Eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy je 11,92 Eur. Úver bol poskytnutý na dobu 60 týždňov, termín splatnosti poslednej splátky a teda aj konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60.týždňa po dni uzavretia zmluvy. Plnenie z uvedenej zmluvy bolo v režime predplatená platobná karta. Splatnosť prvej splátky nastáva do 7.dňa odo dňa pripísania celej čiastky úveru na účet zákazníka a splatnosť každej splátky nastane siedmy kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky.

34. Dňa 11.12.2015 medzi stranami sporu bola uzatvorená aj Zmluva o poskytnutí služby Komfort, kde žalovaný ako poskytovateľ sa zaviazal žalobcovi ako zákazníkovi za odmenu počas splatnosti zmluvy pravidelne poskytovať služby, v rámci ktorej okrem iného bude preberať od žalobcu ako zákazníka peňažné sumy určené na úhrady splátok spotrebiteľského úveru, poskytnutému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalobca ako zákazník sa zaviazal za poskytnutie tejto služby zaplatiť

žalovanému ako poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 360,58 Eur, ktorú sa zaviazal splácať v šesťdesiatich pravidelných splátkach, a to v 59.týždenných splátkach vo výške 6,--Eur a poslednú splátku vo výške 6,58 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru. V bode 1.3 zmluvy je uvedené, že zákazník - žalobca svojim podpisom potvrdil, že je mu zrejmé a bol vopred oboznámený s tým, že objednanie uvedenej služby je dobrovoľné, nie je podmienkou získania úveru podľa zmluvy o úvere a ani získania úveru za ponúkaných podmienok a tiež, že ak si službu neobjedná, nezmení to podmienky poskytnutia úveru podľa zmluvy o úvere.

35. Z evidencie platieb (č. I. 12 spisu) má súd preukázané, že zo strany žalobkyne došlo z titulu poskytnutého úveru k zaplateniu sumy 1 102,01 Eur.

36. Súd žalobkyňu vzhľadom na zdravotné problémy v zmysle § 195 Civilného sporového poriadku vypočul písomne. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 12Csp/27/2017-426 zo dňa 30.11.2017 súd uložil povinnosť žalobkyne odpovedať písomne na položené otázky zo strany jej zástupcu ako aj zo strany súdu. Žalobkyňa písomným podaním doručeným súdu dňa 09.01.2018 písomne odpovedala na položené otázky tak, že Zmluvu o úvere zo dňa 11.12.2015 č. 813219017 podpisovala doma, pričom obchodný zástupca jej nepovedal, že si má zmluvy pred podpisom prečítať. Zmluvy podpísala tam, kde jej to ukázal obchodný zástupca. Obchodná zástupkyňa P. C. jej povedala, že bude chodiť k nej domov vyberať peniaze, pričom jej nespomínala, že má aj inú možnosť splácania úveru, ako do rúk obchodného zástupcu. Zmluvu o doplnkovej službe Komfort uzatvorenú dňa 11.12.2015 uzatvorila dobrovoľne. Podstata zmluvy jej však nebola vysvetlená. Nepamätá si, či v čase uzatvorenia zmluvy mala zriadený účet v banke, a tiež si nepamätá, že či pri žiadosti o úver chcela, aby jej tento bol vyplatený ihneď, resp. na bankový účet. Taktiež si nepamätá, či jej obchodná zástupkyňa povedala, že keď chce peniaze na predplatenú platobnú kartu, musí uzatvoriť aj zmluvu o doplnkovej službe Komfort.

37. Vypočutá svedkyňa P. C. uviedla, že u žalovaného pracovala ako obchodná zástupkyňa 13 rokov, od roku 2003 do roku 2016. S klientmi uzatvárala zmluvy a taktiež vyberala splátky. Všeobecne klienti, ktorí už mali úver, dostávali ponuky na základe toho ako splácali úver, a taktiež boli noví klienti, ktorých informovali cez info linku, resp. manažér im zvykol zavolať, že ktorý klient mal záujem o úver. Ak mali teda kontakt na klienta, išli do jeho domácnosti a spisovala sa zákaznícka karta. Zmluvy sa spisovali stále len v domácnosti klienta. Zmluvy aj zákaznícke karty vypisoval obchodný zástupca. Keď začala pracovať u žalovaného, pracovala tam na živnosť, najprv prebehli vstupné školenia, kde im vysvetlili celý systém práce, ako treba vypisovať zmluvy a prvých desať zmlúv spisovali spolu s manažérom, ktorý chodil s nimi aj do domácnosti, a potom sami. Najprv, keď nastúpila do spoločnosti Provident, tak sa úvery poskytovali vo forme hotovosti, avšak po legislatívnych zmenách sa úvery vyplácali len na bankomatovú kartu alebo na účet, ak klient mal účet. Spoločnosť Provident mala uzatvorenú zmluvu s Poštovou bankou a každý klient mal svoju kartu, po odsúhlasení manažérom, že úver môže byť poskytnutý a spísaním všetkých zmlúv, ktoré sa podpisovali pri spísaní úveru, klient dostal aj svoju bankomatovú kartu s PIN kódom a mohol si ísť vybrať hotovosť. Mohol ísť do hociktorého bankomatu, nemusel ísť len do Poštovej banky. Bankomatovú kartu odovzdávala priamo ona. Na tú bankomatovú kartu dostal klient výšku toho úveru, ktorý bol schválený. Keď sa dávali peniaze na bankomatovú kartu, išlo o režim predplatená platobná karta. Zákazník pri spisovaní, resp. podpísovaní zmluvy a úveru bol informovaný o tom, že splátky úveru môže chodiť vyberať obchodný zástupca, teda že by s tým nemali ďalšie žiadne výdavky, a tým pádom by bola uzatvorená takzvaná Zmluva o zabezpečení splátok úveru alebo, že si môžu uhrádzať splátky sami, vkladom na účet spoločnosti, tým pádom tam nechodil obchodný zástupca. Najprv sa spisovala zákaznícka karta, kde musel klient predložiť príjmové doklady, čiže aký mal príjem v prípade dôchodcu dôchodok, proste všeobecne príjmy a tak isto výdavky domácnosti. Na základe tohto zákaznícku kartu odniesla na firmu a manažér buď schválil alebo neschválil úver. Keď bola zákaznícka karta schválená, teda úver manažérom, potom sa spisovala zmluva o úvere, ďalej sa spisovala služba Komfort, čo je Zmluva o zabezpečení splátok úveru, pričom bol každý zákazník upozornený, že si môže zobrať úver s touto službou alebo bez tejto služby, kedy by si splátky platil sám, ale prípadne, ak by si zvolil službu, že by si on sám platil splátky, tak peniaze by mu prišli neskôr, možno o 7 pracovných dní. Tým pádom bol ten úver o niečo lacnejší, keď bol bez tej služby. Na toto upozornila každého klienta. Keď zákazník chcel službu Komfort, tak mal poskytnuté peniaze hneď vo forme tej platobnej karty alebo na jeho účet, to bola voľba klienta. Zákazníci či si vybrali službu Komfort alebo nie, vždy sa dávali peniaze na platobnú kartu, len keď si nevybrali službu Komfort, dostali peniaze na tú kartu neskôr. Klient mal právo do 14 dní odstúpiť od zmluvy, v prípade ak odstúpil klient od zmluvy, tak províziu, ktorú za neho dostali museli

vrátiť, a tiež mali určité percento provízie z výberov čo chodili do domácnosti vyberať splátky. Čo sa týka služby Komfort, aj od tejto zmluvy mohol klient odstúpiť a potom si mohol chodiť splácať úver sám. Klienti využívali hlavne tú skutočnosť, že mali peniaze skôr, takže uzatvárali tú službu Komfort. Ak uzatvorili zmluvu so službou Komfort, tak bola vyššia provízia pre nich. Pani J. bola dobrá klientka, a vždy keď dostala možnosť poskytnutia úveru, väčšinou túto ponuku využila. S pani J. veľmi dobre vychádzali a vždy pri uzatváraní zmlúv jej hovorila tie možnosti aj bez služby Komfort, kedy by mala lacnejší ten úver, len ona tvrdila, že ju bolia nohy, že je chorá, takže by nemala možnosť chodiť tie splátky uhrádzať do banky. Čo si spomína žalobkyňa mala stále uzatvorené zmluvy o úvere aj so službou Komfort.

38. Žalobkyňa prostredníctvom svojho zástupcu predložila ako listinný dôkaz aj zápisnice z pojednávania na Okresnom súde Lučenec spisová značka 21Csp/196/2016 a 13Csp/121/2016, 13Csp/18/2017, 13Csp/96/2016, 13Csp/30/2017, 13Csp/58/2017, 13Csp/117/2016, kde boli vypočutí svedkovia buď bývalí klienti žalovaného alebo obchodní zástupcovia, ktorí vypovedali tak, že uzatvorenie zmluvy o doplnkovej službe podmieňovalo získanie úveru.

39. Z výpovede svedkyne P. C. v spore sp. zn. 13Csp/58/2017 zo zápisnice o pojednávani na Okresnom súde Lučenec, obchodnej zástupkyne žalovaného, na pojednávani dňa 15.06.2017 vyplynulo, že tak úverovú zmluvu, ako aj zmluvu o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru za žalovaného ako obchodná zástupkyňa so žalobkyňou podpísala. Svedkyňa k mechanizmu dojednávania zmluvy o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru uviedla, že ak klient požadoval peniaze vyplatiť ihneď, napr. v ten istý deň, tak mu bolo vysvetlené v čom táto služba spočíva, a že to bude zaplatené viac ako keby dohoda o dobrovoľnej doplnkovej službe dojednaná nebola, vtedy to bolo síce lacnejšie, ale peniaze dostať ihneď klient nemohol. Ak teda klient chcel peniaze mať vyplatené ihneď, musel podpísať dohodu o doplnkovej službe. Svedkyňa uviedla, že pokiaľ si spomína, žalobkyňa potrebovala peniaze ihneď.

40. Z výpovede žalobkyne X. V. v spore sp. zn. 13Csp/58/2017 zo zápisnice o pojednávani na Okresnom súde Lučenec vyplynulo, že peniaze jej boli vyplatené v hotovosti "na ruku" pani C.. Zmluva sa podpisovala doma u žalobkyne, túto vypísala pani C. podľa údajov z občianskeho preukazu a ukázala čo treba podpisovať, podpisovalo sa viacero listín. Inkasovanie splátok prebiehalo pani C. doma u žalobkyne, iný spôsob platenia obchodná zástupkyňa nenavrhol. Žalobkyňa uviedla, že pokiaľ si spomína, tak mala tri spotrebiteľské zmluvy podpísané, inkasovať chodila pani C., či chodil niekto iný si nespomína, všetky úvery podľa týchto zmlúv boli vyplatené v hotovosti.

41. Zo zápisnice Okresného súdu Lučenec sp. zn. 21Csp/196/2016 vyplýva, že súd vyslúchol v konaní žalobkyňu S. Y., ktorá uviedla, že mala viacero pôžičiek od spoločnosti Provident, k podpisovaniu zmluvy o úvere došlo u nej doma, pričom zmluvu vypisovala obchodná zástupkyňa, naposledy pani S. V.. Papiere vyplňala vždy obchodná zástupkyňa, ktorá jej ukázala kde a čo má podpísať. Stretnutie keď sa podpisovala zmluva trvalo asi 15 minút a peniaze vždy dostala doma v hotovosti. Obchodná zástupkyňa nezisťovala či má účet v banke, ktorý v skutočnosti aj mala a má ho aj doteraz. Peňažné prostriedky vracala vždy v hotovosti obchodnej zástupkyne doma. Nikdy jej nebolo povedané, že môže platiť aj inou formou, napr. poštou, len v hotovosti.

42. Svedok S. T. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že bral pôžičku od Providentu, pričom zmluvy o úvere uzatváral a podpisoval doma so zástupcom S. J. za spoločnosť Provident. Celkovo mal štyri zmluvy, teda zobrať štyri úvery. Keď podpisoval zmluvu, vie, že podpisoval niekoľko listín a ukazoval mu obchodný zástupca kde sa má podpísať. Spísanie zmluvy trvalo tak 10-15 minút a obchodný zástupca sa ho nepýtal či má účet v banke, hoci tento účet má. Úver splácal každý týždeň v hotovosti doma do rúk obchodného zástupcu. O tom, že by mohol platiť inou formou poučený nebol. Svedok uviedol, že keby mal vedomosť a možnosť platiť cez účet v banke, resp. poštou a úver by bol lacnejší ako oproti tomu, že úver je drahší keď z pohodlia jeho domu inkasovanie uskutočňuje poskytovateľ pôžičky, svedok uviedol, že by si vybral lacnejšiu formu.

43. Svedkyňa C. E. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedla, že rovnako ako manžel V. E. aj ona mala úvery od spoločnosti Provident, a to viackrát. Zmluvu podpisovali doma, tu bola aj vypisovaná a vypisoval ju obchodný zástupca. Zmluvy boli uzatvárané s viacerými obchodnými zástupcami, a to S. V., pani P. a pani L.. Obchodná zástupkyňa ukazovala kde a čo sa má podpísať, pričom peniaze dostala hneď od obchodnej zástupkyne na ruku pri podpise zmluvy. Svedkyňa uviedla, že má účet v banke,

ale obchodná zástupkyňa sa ju na túto skutočnosť nepýtala. K platbám dochádzalo každotýždenne, peniaze sa vyplácali osobe, ktorá vypisovala zmluvu. Svedkyňa potvrdila, že je v spore so spoločnosťou Provident Financial.

44. Svedok I. J. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že popísal zmluvu o pôžičke s Providentom viackrát. Zmluvy sa uzatvárali u neho doma, podpisovala ju zástupkyňa, vypisovalo sa viacero listín, tak sedem alebo osem papierov, pričom zástupkyňa ukázala kde sa má podpísať. Peniaze mu boli prinesené domov, účet v banke nemá, ani sa ho na to či má účet nikto nepýtal. Následne pôžičku splácal doma. Svedok uviedol, že zástupkyňa mu povedala, že platenie funguje tým spôsobom, že sa platí obchodnému zástupcovi do rúk, o inej možnosti platenia nebol upovedomený a nevedel, že keď k nemu príde obchodná zástupkyňa, že bude úver drahší, pretože o tom informovaný nebol, rovnako ako aj o tom, že si môže peniaze vybrať cez poštu, resp. banku a v tomto prípade by bol úver lacnejší. Svedok potvrdil, že je v spore so spoločnosťou Provident, ktorú žaluje.

45. Svedkyňa X. V. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedla, že bola klieťkou Providentu, pričom brala od nich úver, zmluvu vypisovala obchodná zástupkyňa. Obchodná zástupkyňa jej ukazovala kde má podpísať, všetko si to nečítala, pretože listín bolo viacero. Obchodná zástupkyňa pani C. poodkrývala tie časti, kde bolo treba podpísať a tak to aj svedkyňa podpisovala. Peniaze jej boli donesené domov, účet v banke nemá, obchodná zástupkyňa sa ju na túto skutočnosť pýtala. Úver splácala každotýždenne priamo doma do rúk obchodnej zástupkyne. O možnosti iného splácania úveru nebola poučená, uviedla, že obchodná zástupkyňa pani C. jej povedala, že bude chodiť pre peniaze k nej domov. V prípade, že by si mala zvoliť inú formu splácania a úver by bol lacnejší, tak by si zvolila lacnejšiu formu splácania.

46. Svedkyňa S. J. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedla, že mala pôžičku od Providentu, pričom zmluvu podpisovala doma a zástupkyňa si chodila k nej pre peniaze. Podpisovala niekoľko listín, nepamätá si aké označenia tieto listiny mali, mohli ich byť tak tri či štyri. Osoba, ktorá ku nej prišla jej ukázala kde má podpísať zmluvu a uzatvorenie zmluvy trvalo asi pol hodinku. Peniaze dostala do ruky, pričom účet v banke šesť rokov. Obchodná zástupkyňa sa jej však nepýtala či účet má. Pôžičku splácala každotýždenne doma, obchodný zástupca ku nej chodil, inú možnosť splácania nemala a nevedela, že má aj takú možnosť, žeby mohla platiť v banke alebo na pošte. Svedkyňa uviedla, že je v spore so spoločnosťou Provident Financial, ktorú žaluje.

47. Svedok E. Y. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že mal pôžičku od spoločnosti Provident, pričom zmluva bola uzatvorená u neho doma obchodnou zástupkyňou, ktorá vypísala všetky papiere čo sa týka zmluvy a on to len podpísal. Bola to hromada papierov, niektoré ostali u neho musela zástupkyňa vziať preč. Peniaze mu prišli na kartu, ktorú mu pani dala do ruky a s kartou vybral peniaze z bankomatu. Svedok uviedol, že bez okuliarov dobre nevidí, ale zástupkyňa mu vysvetlila čo a kde má podpísať a tak to podpísal. Potom si doma papiere prečítal. Zo zmluvy niečo porozumel, niečo nie. Pôžičku splácal doma raz do mesiaca, pre peniaze chodila obchodná zástupkyňa. Svedok uviedol, že spoločnosť Provident žaluje.

48. Svedok V. T. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že v minulosti úver od Providentu zobral, zmluvu podpísal doma so zástupcom obchodnej spoločnosti, ktorého meno nevie uviesť. Podpisovalo sa viacero listín, obchodná zástupkyňa mu ukazovala kde má podpísať, tak to podpísal. Z Providentom mal uzatvorené dve zmluvy, obidve boli uzatvorené u neho doma rovnakým spôsobom. Raz bola podpisovaná zmluva so ženou, druhýkrát s mužom, preto nevedel ktorá konkrétna zmluva bola s kým podpisovaná. Uzatvorenie zmluvy trvalo asi 40 minút, peniaze dostal tak, že mu bola daná karta, s ktorou vybral peniaze z bankomatu, úver splácal týždenne obchodnému zástupcovi doma. O inej možnosti splácania nevedel, pričom účet v banke má, ale nevie či zástupca zisťoval skutočnosť či má účet v banke alebo nie, myslí si, že nie. Nebol poučený o tom, že keď bude chodiť obchodný zástupca pre peniaze k nemu domov je cena rozdielna akokeby platil bezhotovostne. So spoločnosťou Provident je v spore, nakoľko ju žaluje a chce, aby mu bolo vrátené to čo zaplatil navyše. Svedok dodal, že všetko platil a platí cez internet banking.

49. Svedkyňa S. Y. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedla, že je klientkou Providentu, od ktorého mala úver, pričom zmluva bola uzatvorená u nej doma v obci Studené prostredníctvom obchodnej zástupkyne X. E.. Zmluvu podpisovala tak, že obchodná zástupkyňa jej ukázala čo má podpísať a trvalo to asi hodinu. Pôžičku dostala v hotovosti a platila tak, že každý týždeň prišla obchodná zástupkyňa, ktorej

to platila do rúk doma. Obchodná zástupkyňa povedala pri uzatváraní zmluvy, že sa takto bude platiť. Účet v banke nemá, ale ani obchodná zástupkyňa si to nezisťovala. Obchodná zástupkyňa ju nepoučila, že je aj iná možnosť splácania ako to, že príde domov, nebola jej poskytnutá možnosť platiť poštou alebo bankou a nevedela, že je iná cena úveru keď bude chodiť domov obchodná zástupkyňa ako keby to platila inou formou. Uviedla, že obchodnú spoločnosť žaluje prostredníctvom advokátskej kancelária JUDr. Q. z Fiľakova.

50. Svedkyňa S. T. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedla, že má pôžičky od spoločnosti Provident. Zmluvy uzatvorila a spisovala doma, pri prvom uzatvorení zmluvy podpísala asi dve listiny, presne si to nepamätá, pretože má dva úvery a pri druhej zmluve asi tiež dve listiny. Kde má podpísať, to jej ukázala obchodná zástupkyňa A. V.. Uzatvorenie zmluvy netrvalo dlho, asi len 5 minút, pričom zástupkyňa ju poučila koľko dostane, koľko má platiť a peniaze dostala v hotovosti. Podľa oboch zmlúv platila niekedy týždenne, potom to bolo raz mesačne do rúk obchodnej zástupkyne, ktorá chodila inkasovať. Neskôr to bola zástupkyňa T. V. a na konci nejaká pani O.. O spôsobe platby sa dozvedela pri uzatvorení prvej zmluvy a potom vždy keď prišla obchodná zástupkyňa, ktorá povedala kedy príde najbližšie. Či má účet v banke zástupkyňa nezisťovala, ani ju nepoučila, že má inú možnosť splácania splátok ako tým, že bude chodiť k nej domov. Svedkyňa ani nevedela, že bola iná možnosť, že je iná cena keď chodí inkasovať obchodná zástupkyňa ako keby sa platilo formou pošty a pod.

51. Svedok G. J. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že mal úver od spoločnosti Provident, pričom zmluva bola uzatváraná u neho doma. Zmluvu ako aj ďalšie listiny vyplňala pani S. V., obchodná zástupkyňa. Podpisoval niekoľko listín, nevie už koľko a zmlúv mal s Providentom uzatvorených viacero. Pri uzavretí prvej zmluvy mu nebolo povedané, že môže platiť aj inou formou, napr. cez poštu, len to, že musí platiť do rúk obchodnej zástupkyne. Obchodná zástupkyňa mu ukázala kde má čo podpísať, peniaze v prvom prípade dostal pri podpísaní zmluvy, následne platil do rúk obchodnej zástupkyne, ktorá mu pri uzavretí zmluvy povedala, že bude chodiť pre splátky pôžičky. Obchodná zástupkyňa myslí si, že nezisťovala či má účet v banke, ktorý inak má asi už 20 rokov. Nevedel, že úver môže splácať bezhotovostne pri prvej zmluve, pri druhej to už vedel, vtedy mu obchodná zástupkyňa povedala, že tá možnosť tu je. Pri druhom úvere už zrefinancoval prvú pôžičku, tzn. splácal vlastne tým druhým úverom úver prvý. Takto však zobral od Providnetu deväť alebo desať úverov, nie všetky však boli použité na refinancovanie predchádzajúceho úveru. Teraz pri poslednej zmluve už splácal na účet banky, predtým splácal vždy do rúk obchodnej zástupkyne, lebo len pri poslednej zmluve, ktorú uzatváral mu obchodný zástupca povedal o možnosti splácať úver iným spôsobom ako do rúk obchodného zástupcu, napr. cez bankový účet. Poslednú zmluvu uzatvoril pred necelými dvoma rokmi. Predtým nevedel, že je iná cena úveru keď sa platí obchodnej zástupkyne alebo obchodného zástupcovi cez banku, ale pri tejto poslednej zmluve to už vedel, že keď bude obchodný zástupca chodiť k nemu tak bude platiť za túto službu a bol o tom poučený, preto si vybral tú možnosť, že nebude platiť obchodnému zástupcovi. Svedok uviedol, že v súčasnosti Provident žaluje vo veci jednej zmluvy, nakoľko predchádzajúce zmluvy už nemá.

52. SvedokXXCsp/XXX/XXXXP. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že pôžičku od spoločnosti Provident bral v troch prípadoch, zmluva sa uzatvárala u neho doma a túto pripravovala a vyplňala pani s ktorou zmluvu uzatváral, išlo o pani T. V.. Pri uzavretí zmluvy podpisoval asi 7-8 listín, presne už nevie. S každou listinou nebol oboznámený, listiny si prezrel aj prečítal, pritom mal však pocit, že obchodná zástupkyňa ho neoboznámila tak ako by mala s obsahom týchto listín. Ukázala mu kde má podpísať a uzatvorenie zmluvy prebiehalo asi 20 minút. Peniaze dostal cez bankový účet, pretože mu prišla poštou kartička, s ktorou si mohol vybrať peniaze z bankomatu, pričom bankový účet mal zriadený. Obchodná zástupkyňa sa ho aj pýtala či má zriadený účet v banke, ale úver splácal v hotovosti doma, kedy chodila k nemu obchodná zástupkyňa pani L. pre peniaze a o inom spôsobe splácania ako do rúk obchodnej zástupkyne nevedel. Nevedel ani o tom, že sú rozdielne ceny v prípade, že chodí si pre peniaze obchodná zástupkyňa, ako keby platil povedzme internet bankingom. Preto vždy platil hotovostne do rúk obchodnej zástupkyne, ani o inej možnosti platenia sa nerozprávali. Nevie ani aký je rozdiel v cene medzi úverom keď chodil obchodný zástupca pre splátky úveru ako keby nechodil, o rozdiel v platbách nevedel a ani nevie aký je v tom rozdiel, keby si však mohol vybrať, vybral by si úver lacnejší. So spoločnosťou Provident je v spore, žaluje ju, pričom v konaní sa zastupuje sám.

53. Svedok K. J. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že bral úvery od spoločnosti Provident, zmluvu uzatváral doma, trvalo to asi dve hodiny. Zmluvu podpisovala obchodná zástupkyňa S. V., podpisovalo

sa viacero listín. Aké to boli listiny, k tomu sa nevedel vyjadriť, bolo to malým písmenom a zmluvy si nečítal. Celé stretnutie trvalo asi pol hodinu. V prvom prípade peniaze dostal na ruku, druhýkrát dostal kartičku a vybral si ich z bankomatu. Splácal do rúk obchodnej zástupkyne, ktorá chodila raz mesačne k nemu pri oboch zmluvách. O tom, že splácanie úveru bude do rúk obchodnej zástupkyne sa dozvedel pri uzatvorení zmluvy. O tom, že môže splácať aj inak nevedel, ale bolo to tak zrejme najjednoduchšie. Nevedel o tom, že môže platiť napr. prostredníctvom pošty, ani že je iná cena úveru keď bude chodiť pre peniaze obchodná zástupkyňa ako keď bude platiť inou formou. Spoločnosť Provident nežaluje. Dohodol sa však so zástupkyňou, že ona podá žalobu.

54. Svedkyňa S. V., obchodná zástupkyňa žalovaného, v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedla, že pracovala ako obchodná zástupkyňa pre žalovaného Provident skoro päť rokov. Počas tejto doby uzatvorila väčší počet zmlúv, približne asi tri zmluvy do týždňa, záležalo to od klientov. Zmluvy sa uzatvárali vždy doma v domácnosti klienta a postupovala podľa toho ako bola poučená zo strany spoločnosti Provident. Vždy musela u klienta zisťovať aký má príjem, aké má výdaje a podľa toho postupovala. Mala postupne viacerých nadriadených, vedúceho, resp. vedúcu, a boli sústredení podľa okresu. Klientov sa nepýtala či majú zriadený účet, pretože to nebola jej povinnosť, tak boli školení, že na túto skutočnosť sa nemusia pýtať. Klienti mali ale možnosť dostať peniaze buď na účet alebo do ruky. Ak chceli hneď peniaze tak do ruky a v tom prípade platili aj služby. Svedkyňa uviedla, že hneď musela spísať zmluvu a samozrejme, že potom chodila pre tie peniaze raz do týždňa pre splátky, čo boli tie služby. Čiže keď klienti dostali úver v hotovosti, tak chodila týždenne pre splátky, lebo to boli týždenné splátky. V zmluve bolo uvedené, že možno od nej v 14-dňovej lehote odstúpiť, aspoň si to myslí, že to bolo 14 dní. Svedkyňa uviedla, že vie, že keď klienti dostali peniaze v hotovosti, museli podpísať viacero listín, jednak to bolo zmluva, jednak služba Komfort, presne už teraz nevie, ale to bolo viacero listín. Neskôr mali takú inštrukciu, že nemôže dávať peniaze do rúk, ale len tak, že dostali bankovú kartu a cez tú si mohli vybrať peniaze, čiže aj tam bola jedna listina, že dostanú bankovú kartu, a teda listín bolo viacero. Keď klienti chceli peniaze hneď do ruky, tak museli podpísať zmluvu Komfort a to znamenalo, že zástupkyňa bude chodiť každý týždeň pre peniaze. Ak chceli peniaze len na účet, mohli platiť do banky, vtedy tá služba, že chodila pre peniaze nebola. Svedkyňa uviedla, že nemala prípad, kedy klienti by dostali peniaze v hotovosti a platili by splátky na účet a ani o to klienti nežiadali. Uviedla, že klientov poučila o tom, že môžu dostať peniaze na ruku, a to hneď, alebo na účet, ale to až po uplynutí určitej doby. Toto každému vysvetlila, lebo to bolo jej povinnosťou. Na otázku súdu či svedkyňa poučila klientov, že pokiaľ chcú peniaze na ruku musia vlastne zaplatiť doplnkovú službu, ktorá bude spočívať v tom, že budú obchodní zástupcovia vyberať splátky osobne a poučila ich o tom, že sú rozdielne aj poplatky za tieto služby, svedkyňa uviedla, že každého klienta o tom poučila. Úver so službou bol drahší, ale mali okamžite tie peniaze. Odmenu obchodná zástupkyňa dostávala percentuálne podľa toho koľko mala klientov. Je rozdiel či to bol nový klient alebo či bol zamestnaný alebo nie a rozdiel bol v odmeňovaní aj v prípade, keď chodila vyberať peniaze a tým keď zmluvu uzatvorila, že sa neposkytovala doplnková služba, čo je však pochopiteľné. Svedkyňa uviedla, že žalobkyňa S. Y. chcela peniaze v hotovosti, vedela, že má žalobkyňa účet, ale túto klientku "zdedila" od kolegyne a neverí, žeby okolnosti doplnkovej služby jej kolegyňa nebola vysvetlila.

55. Zo zápisnice Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Csp/18/2017 strana 233 a nasl., zo dňa 05.06.2017 vyplynulo, že žalobkyňa E. G. uviedla, že uzatvorila celkom štyri zmluvy o pôžičke. Všetky pôžičky boli poskytnuté v hotovosti, splácala týždenne doma obchodným zástupcom, ktorí chodili peniaze vyberať. Pri podpise zmluvy uzatvárala viacero papierov a kde mala podpísať, v ktorej časti, tak to jej povedala obchodná zástupkyňa a podpisovala tým spôsobom, že jej obchodnou zástupkyňou bolo ukazované kde má podpisovať a okraj papierov bol nadvihovaný. Zástupkyňa nehovorila o ničom takom či môže splácať v hotovosti alebo inou formou, ani sa ju výslovne nepýtala či má účet v banke, hoci účet nemala, ale manžel ho mal. Žalobkyňa uviedla, že sa cíti byť podvedená, pretože Provident žiadal, aby bolo splácané viac.

56. Svedkyňa S. V. v konaní 13Csp/18/2017 uviedla, že keď bol klient nový, tak si mohol pri pôžičke vybrať či túto dostane v hotovosti alebo či ju chce na účet. Keď sa však už jednalo o tzv. refinancovanie, tak tam už výber nebol. Tam už zmluva bola pripravená a už si vyberať nemohol či bude platiť v hotovosti alebo na účet. V prípade, ak klient dostal peniaze už vyplatené v hotovosti, alebo dostal kartu, tak už musel uhrádzať v hotovosti, už to zmeniť na bezhotovostnú platbu nemohol. Svedkyňa uviedla, že rozdiel v tzv. bezhotovostnom splácaní oproti hotovostnému splácaniu bol v tom, že pri bezhotovostnom

poskytnutí pôžičky bol úrok nižší, pretože pri hotovostnom poskytnutí de facto sa muselo dôjsť aj k zaplateniu obchodného zástupcu, preto to bolo rozpočítané.

57. Zo zápisnice Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Csp/96/2016 strana 194 a nasl., zo dňa 05.06.2017 vyplýva, že žalobca O. M. uviedol, že zmluva, ktorá je predmetom sporu bola poslednou zo štyroch zmlúv, ktoré uzatvoril s Providentom, prvé tri zmluvy uhradil. Každá zo zmlúv bola uzatváraná za Provident s inou osobou, spôsob bol však stále rovnaký, zmluvy sa uzatvárali doma. Zmluva, ktorá je predmetom konania bol vypisovaná obchodným zástupcom pánom L. ktorého žalobca kontaktoval, že súrne potrebuje peniaze, zavolať ho, pričom zástupca prišiel, zmluvu spisoval doma a aj ju vypisoval pred ním. Nevie či podpisoval aj nejaké iné papiere či tam boli, asi nie, podpisoval len tú zmluvu. Peniaze potreboval súrne na rekonštrukciu domu, ktorý prerába, k vyplateniu peňazí došlo na pošte. U troch predchádzajúcich mu peniaze boli vyplatené doma. Dostal aj nejakú poukážku, s tou šiel na poštu a tam mu to vyplatili. Kým mu peniaze boli poskytnuté, tak to trvalo nejakých 5-6 dní, pretože bol medzitým víkend. Peniaze splátok úveru platil každý týždeň, chodili ich inkasovať k nemu domov, bolo to tak dojednané a neboli žiadne jednanie o tom, že by mohol dlh splácať aj iným spôsobom, napr. na pošte alebo na účet. Splátky splácal doma v hotovosti, bolo to tak povedané, že je treba platiť v hotovosti, nebola tu ponúkaná žiadna iná možnosť.

58. Svedok I. T. v konaní 13Csp/96/2016 uviedol, že robil obchodného zástupcu firmy Provident od novembra 2013 do mája 2015, mohol mať tak 100 až 140 klientov mesačne, pričom žalobcu pána G. pozná, ale uzatváral s ním len jednu zmluvu, nakoľko menovaný už nejaké zmluvy uzatvorené mal. Pri podpise zmluvy sa už peniaze nedávali do ruky, ale vydávala sa karta. Trvalo to taký týždeň, dva kým klient peniaze dostal. Zmluvu vypisoval doma u pána M.. Bolo to viacero listín, okrem zmluvy si už nespomína čo sa vlastne podpisovalo. Spôsob platenia bol dojednaný, napr. tak, že sa dohodla každomesačná inkasácia, ak bol dohodnutý spôsob Komfort, potom chodil inkasovať do domu klienta. Podľa usmernenia manažérky zmluva Komfort bola dojednávaná len s takými "lepšími" klientmi, ktorí brali väčší objem peňažných prostriedkov 1 000,--Eur a viac. Tak tam bola možnosť platenia ich splátok aj na účet. Pri týchto klientoch, ktorí neboli vyhodnotení ako tzv. "lepší", tak sa dojednávala Komfort služba (v tejto časti výpoveď svedka súd hodnotí ako zmätočnú). Obchodný zástupca na otázku uviedol, že keby chcel žalobca dostať pôžičku a nechcel by zmluvu Komfort podpísať či by ju dostal, obchodný zástupca uviedol, že nevie, ale neverí tomu, že by takúto pôžičku bol dostal. O tom kto dostane na podpis zmluvu o službe Komfort rozhodovala podľa svedka vedúca.

59. Svedkyňa R. E. v konaní 13Csp/117/2016, ktorá bola vypočutá ako svedkyňa (č. l. 392 a nasl. spisu) vypovedala tak, že ak chcel mať klient peniaze na karte ihneď, vtedy zmluvu o doplnkovej službe musel podpísať. V prípade, ak nechcel mať peniaze ihneď, v tom prípade túto zmluvu podpísať nemusel a finančné prostriedky by mu na kartu prišli do nejakých 10 dní.

60. Z predložených listinných dôkazov žalobcom, a to čestných prehlásení (č. l. 159-182 spisu) je zrejmé, že sa jedná o čestné prehlásenia blanketné, rovnakého obsahu, v zmysle ktorých označené subjekty menom, priezviskom, dátumom narodenia a bydliskom vyhlasujú, že v určitý konkrétny deň uzatvorili so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 49, prostredníctvom jej obchodného zástupcu, taktiež označeného menom, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, číslo vypísané v každom prípade vo vzťahu k tej ktorej zmluve. Osoby vyhlasujú, že potom ako si obchodný zástupca overil, že spĺňajú podmienky na poskytnutie úveru, pripravil a predložil im k podpisu zmluvu pozostávajúcu z viacerých formulárových listín. Pamätajú si, že k tomu, aby úver dostali, museli podpísať viacero papierov, obchodný zástupca im nič nehovoril o tom, že by bola aj iná možnosť ako čerpať daný spotrebiteľský úver ani im neponúkol lacnejšiu možnosť čerpania. Bola iba jedna možnosť, a to podpísať všetky papiere a tak dostať pôžičku. Splátky úveru potom chodil osobne pravidelne vyberať obchodný zástupca. Uvedené čestne prehlasujú podpísané osoby označené podpisom a vo Filákovke s uvedením konkrétneho dňa s tým, že tieto zodpovedajú skutočnosti a takto si ju pamätajú. Čestné prehlásenia sú podpísané v slovenskom aj maďarskom jazyku osobami G. J., S. T., V. E., C. J., E. P., S. T., W. I. trikrát, S. I. trikrát, O. E., V. T., S. Y., K. J., R. G., I. J., S. Y., C. E., S. J., E. Y. a I. J.. Z vyššie uvedených osôb boli ako svedkovia vyslúchaní v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 nasledujúce osoby S. T., V. E., C. E., I. J., S. J., E. Y., V. T., S. Y., S. T., G. J., E. P., K. J..

61. Čestné prehlásenia boli predložené aj u osôb X. V. (č.l. 161 spisu), ktoré čestné prehlásenie sa obsahovo aj formou líši od vyššie uvedených čestných prehlásení. Menovaná uvádza, že dňa

03.10.2014 uzatvorila s obchodnou spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., prostredníctvom jej obchodného zástupcu P. C. Zmluvu o úvere č. 61038885 a to tým spôsobom, že na základe reklamnej ponuky požiadala o úver a obchodná zástupkyňa prišla k nej domov, kde popisovali zmluvu. Obchodná zástupkyňa nevysvetľovala čo sú jednotlivé listiny, ktoré treba podpísať, iba ukazovala "tu a tu sa to má podpísať". Dokumenty boli položené na seba, obchodná zástupkyňa len odkrývala. Obchodná zástupkyňa jej nedala na výber či budú splátky týždenné alebo mesačné, ale rovno určila, že podľa výšky úveru, v konkrétnej výške bude splátka a bude splatná týždenne. Inú možnosť splácania, ako splácať len doma, zástupkyňa nedala, pričom nemala možnosť neuzatvoriť zmluvu o zabezpečení splátok úveru, listina ani jej obsah jej neboli vysvetľované. Peniaze jej boli poskytované dávnejšie v hotovosti, neskôr na účet. V ten istý deň, keď bola podpísaná zmluva u nej doma si obchodná zástupkyňa vypýtal aj prvú splátku úveru.

62. Žalobca do súdneho spisu doručil aj čestné prehlásenie E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., J. XX, z ktorého je preukázané, že v mesiacoch jún, júl a august 2009 pracovala ako obchodný zástupca pre žalovaného a zúčastnila sa vstupných školení pre obchodných zástupcov a žalobcovi z tohto titulu odovzdala aj listiny "Vstupné školenie pre obchodných zástupcov".

63. Žalobca do súdneho spisu taktiež doručil "Stanovisko Európskej komisie vo veci C-372/14, X. D. proti Provident financial, s.r.o., kde poukázal na bod 5 záverov návrhu Komisie Súdného dvora, a to že Smernica Rady 87/102/EEC sa má vykladať v tom zmysle, že súčasťou celkových úverových nákladov pre spotrebiteľa na účely výpočtu RPMN je aj odmena za hotovostné preberanie splátok úveru, a to bez ohľadu na výšku uvedeného poplatku ako aj na skutočnosť, či mal spotrebiteľ v tejto veci skutočnú slobodu voľby.

64. Zo správy žalovaného doručenej na dopyt súdu dňa 23.10.2017 (č. I. 384 spisu) je preukázané, že žalobkyni z titulu uzatvorenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 613219017 zo dňa 11.12.2015 boli poskytnuté finančné prostriedky na predplatenú platobnú kartu dňa 11.12.2015, čím bola zabezpečená aj aktivácia platobnej karty, t. j. v ten istý deň.

65. Podľa § 9 ods. 1, 2, 10 zákona č. 129/2010, účinný k 11.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona 18a) alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

66. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010, účinný k 11.12.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

67. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010, účinný k 11.12.2015, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

68. Podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010, účinný k 11.12.2015, na účely tohto zákona sa rozumie g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

69. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, účinný k 11.12.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

70. Podľa § 52a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, účinný k 11.12.2015, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

71. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bez dôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

72. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

73. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

74. Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti v zmysle § 191 Civilného sporového poriadku má súd preukázané, že žaloba je dôvodná.

75. Súd posúdil zmluvu uzatvorenú medzi stranami sporu dňa 11.12.2015 o spotrebiteľskom úvere ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení noviel. Medzi stranami sporu nebola sporná skutočnosť, že dňa 11.12.2015 došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zároveň aj zmluvy o poskytnutí služby komfort a taktiež nebola sporná ani skutočnosť, že z titulu uzatvorenej zmluvy bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 640,--Eur, ktorý splatila v celkovej výške 1 102,1 Eur.

76. Spornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo to, či Zmluva o poskytnutí služby komfort uzatvorená ten istý deň ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere, t. j. 11.12.2015, bola podmienkou poskytnutia úveru a teda aj uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a následne z toho plynúce dôvody porušenia zákona č. 129/2010 Z. z. v časti správnosti uvádzania RPMN. Sporné medzi stranami sporu taktiež bolo správne posúdenie toho, či zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. § 9 ods. 2 písm. f/, l/ obsahuje dobu trvania zmluvy a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

77. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, čo medzi stranami sporu nebolo ani sporné, že zo strany žalobkyne došlo z titulu poskytnutého úveru zo Zmluvy č. 613219017 zo dňa 11.12.2015 k zaplateniu sumy 1 102,01 Eur, pričom úver jej bol poskytnutý vo výške 640,--Eur. Za doplnkovú službu vyberania splátok v domácnosti žalobkyne, bola medzi účastníkmi zmluvného vzťahu dojednaná osobitná zmluva vrátane odmeny za takúto službu, ktorú bola žalobkyňa povinná platiť osobitne, avšak zahrnutú v jednotlivých splátkach úveru. Zmluva o doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru bola podmienkou poskytnutia úveru za podmienok uvedených v úverovej zmluve, pokiaľ klient žiadal vyplatenie úveru v ten istý deň "na platobnú kartu", čo vypočítaná svedkyňa D.C. potvrdila. Svedkyňa T. C. potvrdila, že síce zmluva o doplnkovej službe Komfort bola dobrovoľnou službou, avšak v prípade, keď chcel klient peniaze ihneď, t. j. v ten istý deň, túto zmluvu o doplnkovej službe Komfort podpísať musel. To, že žalobkyni boli poskytnuté peniaze v ten istý deň, vyplýva aj z vyjadrenia samotného žalovaného (č. I. 384 spisu), i keď žalobkyňa si na túto skutočnosť už nespomína. Žalobkyni iná možnosť platenia splátok úveru v zmysle úverovej zmluvy ako osobné vyberanie splátok s poukazom na zmluvu o doplnkovej službe splátok ani daná nebola. Pri daných zmluvách, a to jednak zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o doplnkovej službe ide o prípad uvedený v ustanovení § 52a Občianskeho zákonníka, keď z povahy zmlúv, ako aj stranám známeho účelu týchto zmlúv pri ich uzatváraní vyplýva, že tieto zmluvy od seba sú vzájomne závislé. Za takéhoto stavu, podľa názoru súdu náklady spojené s doplnkovou službou mali byť započítané do RPMN, nakoľko sa jedná o dodatočné náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom, uvedené v § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, ako aj v zmysle § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj z výpovede svedkov vypočutých v iných konaniach (viď odseky 37 až 61). Vzhľadom na skutočnosť, že súd vyhodnotil výpoveď svedkyne P. C. tak, ako je uvedené v tomto odseku, súd už návrh žalobkyne na vykonanie ďalšieho dokazovania, a to vypočutím klientov, s ktorými svedkyňa C. uzatvárala zmluvy o spotrebiteľskom úvere v roku 2015, nevykonával.

78. Keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola nesprávne určená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže súd posúdil spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov, a zo strany žalobkyne došlo k zaplateniu sumy 1 102,01 Eur, a úver jej bol poskytnutý vo výške 640,--Eur, na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške rozdielu, t. j. 462,01 Eur, ktoré v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka je žalovaný povinný žalobkyni vydať.

79. Žalobca v žalobe ďalej namietal, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z., a taktiež absentuje aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. K tomuto súd uvádza, že je pravdou, že slovenské súdy v rámci svojej judikatúry rozhodovali, že veriteľ je povinný určiť v zmluve presný rozpis, koľko sa z jednotlivých splátok započítava na istinu a koľko na úroky a ostané náklady, vychádzajúc zo znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré v ustanovení § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom

úvere má obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom uvedené znenie zákona súdmi bolo interpretované ako prísnejšie v porovnaní so znením smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 48/2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá hovorí len o povinnosti uvádzať výšku, počet a frekvenciu splátok. V tomto smere súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, z ktorého vyplýva, že smernica neustanovuje výpis vo forme amortizačnej tabuľky ako obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom súdny dvor konštatoval, že s ohľadom na úplnú harmonizáciu, ktorú smernica č. 48/2008 predstavuje, smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili ako povinnosť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva čl. ods. 2 tejto smernice. Súd Slovenskej republiky pri výklade ustanovení právnych predpisov, platných na území SR, sú povinné aplikovať eurokonformný výklad. V prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou má spotrebiteľ právo vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, lehoty a podmienky ich úhrady, upravuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo ak sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu meniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Nie je teda potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala údaj o tom, aká časť splátky bude započítaná na istinu a aká na úroky (právny názor Krajského súdu Banská Bystrica, konanie 14Co/435/2016 zo dňa 26.07.2017).

80. Pre splnenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. je postačujúce, že v Zmluve o úvere bolo konkrétne definované, že: "Úver sa zo podmienok podľa tejto Zmluvy poskytuje na dobu 60 týždňov. Termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia Zmluvy". Rozsudkom Súdneho dvora EÚ z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia, a. s. proti T. J., C-42/15 (ďalej len "Rozsudok HCS") Súdny dvor vo svojom výroku záväzným spôsobom objasnil okrem iného aj článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48, a to nasledovne: "2. Článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.". Súdny dvor EÚ príslušné ustanovenie Smernice 2008/48 jasne vyložil tak, že obsahom danej náležitosti nie je nevyhnutne uvedenie konkrétneho dátumu (deň, mesiac, rok). Dôležitým pre tento spor je však práve spôsob, akým Súdny dvor EÚ k takémuto záveru dospel. V bode 48 Rozsudku HCS, Súdny dvor EÚ poukázal na cieľ daného ustanovenia, ktorý uvádza generálna advokátka E. Sharpston, a to zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru. Podľa Súdneho dvora EÚ na naplnenie tohto cieľa postačí akákoľvek formulácia, ktorá umožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy, veriteľovi sa však neukladá v zmluve uviesť presný dátum (deň, mesiac, rok). V danom prípade bolo postačujúce, že v Zmluve o úvere bolo konkrétne definované, že počet splátok je 60, bola definovaná výška každej splátky, bola určená splatnosť každej splátky, pričom je potrebné zohľadniť, že úroky, ani istina nemali žiaden osobitný dátum splatnosti, ktorý by vyžadoval, aby bolo potrebné popri splatnosti jednotlivých splátok definovať samostatne splatnosť jednotlivých zložiek celkových nákladov žalobcu spojených s poskytnutým úverom. Navyše súd podotýka, že žalobkyňa mala uzatvorenú zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby Komfort, kde vedela, že každý týždeň ju navštívi obchodný zástupca za účelom výberu splátok, mal jeho kartu splátok, kde sa značili zaplatené splátky, takže žalobca ako spotrebiteľ bez ťažkostí a s istotou vedel identifikovať dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti.

81. Žalobca v žalobe tvrdil, že v zmluve absentuje okruh plnení, ktoré majú byť spotrebiteľovi poskytované ako protiplnenie za poplatok za garantovanú službu. K tomuto súd uvádza, že protiplnenie za poplatok za garantovanú službu je špecifikované v bode 4 zmluvy o úvere. Poplatok za garantovanú službu v čase uzatvorenia zmluvy o úvere už nebol prípustným a zákonom dovoleným poplatkom v zmysle § 9 ods. 10 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd v tomto smere zastáva názor, že poplatok za garantovanú službu uvedený v Zmluve o úvere zo dňa 11.01.2015 možno označiť ako protizákonný, pretože obsahuje také zložky, za ktoré sa veriteľovi zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov a nákladov s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 10 zákona č. 129/2010 Z. z., a to počnúc od 01.05.2014.

82. K požiadavke synalagmatickej reštitúcie, ktorú vzniesol žalovaný vo vzťahu k plneniu, ktoré na základe zmluvy poskytol, a to že obchodný zástupca chodil inkasovať splátky, čím vznikli nepochybne náklady spojené s týmto inkasovaním, a teda že žaloba opomína túto reštitúciu je potrebné uviesť, že je to v prvom rade žalovaný, ktorý tento stav spôsobil kedy spotrebiteľovi podpis predmetnej zmluvy o doplnkovej službe de facto nanútil bez možnosti dať mu inú možnosť voľby ako splácanie osobným inkasovaním a tým spôsobom sumu úveru navýšil. Za takéhoto stavu by podľa § 3 OZ bolo rozporné s dobrými mravmi, aby za takto nevyžiadajú službu, ktorá bola zo strany poskytovateľa de facto spotrebiteľovi nanútená, spotrebiteľ ešte mal poskytnúť peňažnú refundáciu.

83. Čo sa týka listinného dôkazu, ktorý bol predložený zo strany zástupcu žalobcu, a to Stanoviska Európskej komisie vo veci C-372/14 X. D. proti Provident Financial, s.r.o., kde dal do pozornosti najmä bod 5 záverov komisie, k tomuto súd uvádza, že Smernica Rady 87/102/EEC bola zrušená Smernicou 2008/48/ES, ktorá bola prevzatá do nášho právneho poriadku, z čoho vyplýva, že zákon č. 129/2010 Z. z., ktorý sa týka aj predmetných zmlúv, ktoré sú predmetom konania, je v súlade so Smernicou novou 2008/48/ES. Ďalej súd uvádza, že smernice sa do našich zákonov preberajú, že nejedná sa o nariadenie, ktorým by bol súd viazaný, ale súd vychádza pri posudzovaní jednotlivých spotrebiteľských zmlúv zo zákona, v ktorom je už smernica zahrnutá.

84. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov súd žalobe ako dôvodnej vyhovel, nakoľko mal za to, že jednak z výpovede svedkyne, obchodnej zástupkyne P. C., ale aj zo zápisníc z pojednávaní na Okresnom súde Lučenec ako aj čestných prehlásení, ktoré ako listinné dôkazy do súdneho spisu boli predložené žalobkyňou vyplynulo, že v prípade, ak chcel mať klient poskytnutý úver hneď, t. j. na režim predplatená platobná karta, musel podpísať aj zmluvu o poskytnutí služby Komfort.

85. Keďže súd zaujal stanovisko, že zmluva o doplnkovej službe Komfort bola podmienkou poskytnutia úveru, tak v zmysle vyššie uvedeného § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z., mala byť odmena obchodného zástupcu zahrnutá aj do RPMN. Z uvedeného dôvodu v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, a preto v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. je úver bezúročný a bez poplatkov.

86. Z uvedeného je zrejmé, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, a preto žalovaný je povinný v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka bezdôvodné obohatenie vydať. Súd mal v konaní preukázané, čo medzi stranami sporu nebolo ani sporné, že z titulu uzatvorenej Zmluvy o úvere číslo 613219017 bol žalobkyňou poskytnutý úver vo výške 640,--Eur, z ktorého zaplatila žalovanému sumu 1 102,01 Eur. V rozdiel sumy, t. j. 462,01 Eur sa preto žalovaný bezdôvodne obohatil na základe právneho názoru súdu zdôvodneného vo vyšších odsekoch. Priznanú sumu 462,01 Eur spolu s príslušenstvom je preto žalovaný povinný žalobkyňi vydať.

87. Žalobkyňi súd priznal aj úroky z omeškania zo žalovanej sumy, avšak počnúc od 31.05.2017, nakoľko žalobkyňa nepreukázala listinným dôkazom, že by skutočne e-mailové podanie označené ako "predžalobná výzva" zo dňa 20.01.2017, bolo v skutočnosti aj žalovanému doručené. Súd mal za to, že žalovaný sa prvýkrát dozvedel o bezdôvodnom obohatení až doručením žaloby zo strany súdu, čo bolo dňa 29.05.2017, pričom ak chcel dobrovoľne plniť, mohol dňom nasledujúcim 30.05.2017, a až dňom nasledujúcim, t. j. 31.05.2017 sa dostať do omeškania. Z uvedeného dôvodu súd žalobu v časti o zaplatenie 5 % ročného úroku z omeškania zo sumy 462,01 Eur od 26.01.2017 do 30.05.2017 zamietol.

88. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

89. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

90. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd priznal žalobkyňi náhradu trov konania v plnom rozsahu, aj keď súd v časti príslušenstva, ktoré nebolo vyčíslené zamietol žalobu, pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu aj neúspechu, uplatnenej istiny bez príslušenstva,

ak príslušenstvo žalobca nevyčísľil vo svojej žalobe (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27.11.2008, sp. zn. 6Obo/243/2007).

91. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

92. Podľa § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch od poplatku je oslobodený, u) spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

93. Žalobca bol od povinnosti zaplatiť súdny poplatok oslobodený a súd žalobe vyhovel, preto poplatková povinnosť v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení prešla na žalovaného, ktorý je povinný zaplatiť súdu súdny poplatok vo výške 27,50 Eur, zo súdom priznanej sumy 462,01 Eur (položka 1a Sadzovníka súdnych poplatkov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.